Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: "Svoboda", 81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.
Телефон: HEnderson 4-0807, 4-0237
Тел. УНС.: HEnderson 4-1016

РІК LXI. Ч. 159. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 28-го ЛИПНЯ 1953. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JULY 28, 1953. No. 159. VOL. LXI.

ПІДПИСАНО ПЕРЕМИР'Я В КОРЕЇ

12 ГОДИН ПІСЛЯ ПІДПИСАННЯ ПЕРЕМИР'Я ПРИПИНЕНО ВОЄННУ АКЦІЮ НА ФРОНТІ; ПРЕЗИДЕНТ АЙЗЕНГАВЕР ПЕРЕСТЕРІГАЄ СВІТ, ЩО ПЕРЕМИР'Я В КОРЕЇ ЩЕ НЕ ОЗНАЧАЄ МИРУ У СВІТІ; ЗАПОВІДАЮТЬ ШВИДКЕ ЗВІЛЬНЕННЯ ПОЛОНЕНИХ; АМЕРИКА ДАЛА НОВІ ҐАРАНТІЇ ПІВДЕННІЙ КОРЕЇ; НА 17. СЕРПНЯ СКЛИКАНО СЕСІЮ ГЕН. АСАМБЛЕЇ О.Н.

ПІСЛЯ ЗАМИРЕННЯ В КОРЕЇ ПЕРЕДБАЧЕНА ЗНИЖКА ВИДАТКІВ НА ЗБРОЙНІ СИЛИ

Квентіко, Ва. — Під час нарад найвищих діячів оборони в Квентіко, заторкнена була, між іншими справами, також можливість зниження видатків на збройні сили після підписання „гідного" миру в Кореї. Як сповіщають, зниження досягло б одного більйона долярів. Ця сума зменшить передбачувані видатки на цей бюджетний рік, що їх окреслено сумою 43,-200,000,000 дол. Асистент секретаря оборони в бюджетовій ділянці, В. МекНіл, сповістивши про це, не згадав, з яких видатків буде відрахована ця сума. Проте, вищі урядовці оборони твердять, що скорочення можуть бути доконані в продукції амуніції, вантажних авт і інших воєнних речах. Скорочення ці можливо ввести, бо, як підкреслив на конференції секретар оборони, Чарлз Вилсон, країна досягла стану готовости відбити атаку на неї і дедалі зміцнює свою силу. Ощадність буде впроваджена також на зменшення складу збройних сил, що знизиться на десять або й більше тисяч осіб. Зокрема відпадуть гроші, виплачувані фронтовим воякам, т. зв. бойова платня, що обрахована на 56,000,000 долярів. Одночасно, в припускальному розподілі оборонних коштів деякі видатки навіть зростуть. Напр., з огляду на те, що багато американських відділів мусить ще залишитись в Кореї, для них необхідно вибудувати відповідні касарні та інші будинки, що не було передбачене в проєкті бюджету. Секретар оборони висловив своє задоволення з висліду нарад, що тривали три дні, зібравши численних діячів та працівників оборони і на які завітав президент Айзенгавер.

Президент погоджується на зменшення закордонної допомоги

Вашингтон. — Рішальне схвалення видатків на закордонну допомогу вже завершується, після того, як президент Айзенгавер приватно висловив свою згоду на її зменшення, проти чого раніше він рішуче виступав. Запропоновану урядом суму видатків на закордонну оборону зменшено в різних комісіях і в Палаті Репрезентантів доки сенатська комісія видатків не окреслила цю зменшену суму в 4,562,664,000 дол., до якої саме суми відноситься згідливий вислів президента. Середа цього тижня, коли передбачений розгляд закордонної допомоги, з огляду на взаємну уступливість, може буде рішальним днем в схваленні цієї суперечливої позиції бюджету.

Сенатська Комісія викриває впливи комуністів в шкільництві

Вашингтон. — Сенатська Підкомісія Внутрішньої Безпеки заявила, що вона досить має доказів на ствердження комуністичних впливів у шкільництві та на прямування комуністів звівечити народне виховання, керуючи його у бажаному комуністами напрямку. Широко охопивши систему виховання, червоні підкорили своїм впливам не тільки прихильних їм, але використовують і неприхильних їм осіб. Свої висновки сенатська підкомісія спирає на допиті більше, ніж 100 свідків. Праця комісії утруднена була постійними закидами на те, що розглядувано положення у вищих школах, вона порушує академічні вольності, на що комісія заявила, що її діяльність спрямована на збереження, а не нівечення цих вольностей. Тож справоздання підкомісії стверджує, що світовий комунізм вибрав американське шкільництво за знаряддя, через яке він сподівався знищити ЗДА. Червоні вчителі виконують доручення сторонніх ворожих сил, а викриття їхньої діяльности утруднене зручним маскуванням. Підкомісія доручує низку охоронних засобів, які доможуть звільнити шкільництво країни від загрози, що зависла над ним.

ПОНАД 100 ОСІБ НА ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОМУ ЯРМАРКУ В СОЮЗІВЦІ

Минулої неділі відбувся в Союзівці перший вакаційний літературно-мистецький ярмарок, в якому взяло участь понад 100 осіб з-поміж гостей, що перебувають в Союзівці на вакаціях, як теж деяка кількість „принагідних" відвідувачів. Вечір відбувся в чепурній залі „Веселки" і його відкрив ред. Л. Лепкий, керманич товариського і культурного життя в Союзівці. Д-р Л. Мишуга започаткував вечір коротким словом про високі і шляхетні мрії в нашій твердій дійсності. Естрадова співачка Галя Хамула, при фортепіяновому акомпаніяменті п-ні Ліди Осінчук виконала, в двох виступах, Веретинського „Хочу тебе забути я", Тритяка „Осінь", Гнатишака „Люблю" та Р. Осінчука „Ти відходиш від мене, дівчино". Артисти др. Йосип Гірняк і п. Герус виконали діялог І. Керницького: — „Гула і Репета відвідують Союзівку", а п. Герус відчитав гумореску Понеділка — „Шестиліття". Співацька група з гостей під проводом Л. Лепкого виконала його ж власного приготовання на цей вечір куплет про побут та обставини в Союзівці. Конферансієром був ред. І Кедрин. Кілька точок, з уваги на пізну пору — і прекрасний місячний вечір — відложено на інший час. Всі приміщення в Союзівці впродовж суботи й неділі були вщерть заповнені гістьми та відвідувачами, при чому було дві прогулянки автобусами, одна з Ню Йорку, зорганізована відомою фірмою „Арка" та її власником п. Ярославом Пастушенком, і друга з Пенсильвенії. Між гостями було багато загальновідомих громадян і діячів з різних мі-

ПРЕЗ. АЙЗЕНГАВЕР ПРИЙНЯВ ПЕРЕМИР'Я З РАДІСТЮ, АЛЕ ПЕРЕСТЕРІГАЄ СВІТ

Вашингтон. — Одну годину після підписання перемир'я в Кореї, президент Айзенгавер виголосив через радіо окреме звернення до народу, висловлюючи свою радість з приводу закінчення війни, але рівночасно перестерігаючи світ, що перемир'я в Кореї ще далеко не означає миру в світі. Звернення президента Айзенгавера в дослівному перекладі на українську мову звучить:

„Мої співгромадяни!

Цього вечора ми молитвами вдячности вітаємо офіційне повідомлення про те, що майже одну годину тому підписано в Кореї договір про перемир'я. Це швидко припинить боротьбу між збройними силами Об'єднаних Націй і комуністичними арміями. Для нашої нації кошти відбиття агресії були високі. В тисячах домів вони були безмірні. Їх заплачено ціною трагедії. З окремим почуванням жалю ми думаємо про тих, яких покликано покласти своє життя в тій далекій країні, щоб знову доказати, що тільки мужність і посвята можуть зберегти волю на цій землі. Вдовам і сиротам корейської війни, як і інвалідам, Америка відновлює цього вечора своє приречення постійної вдячности й піклування. Наші думки линуть теж до тих інших американців, стомлених багатьма місяцями полону за ворожими лініями. Швидкий поворот їх усіх принесе радість тисячам родин. Він буде доказом доброї віри з боку тих, з якими ми підписали перемир'я.

Вояки, моряки й літуни шістнадцяти різних країн були нашими партнерами впродовж цих довгих і гірких місяців. Їм належиться вдячність Америки. В цій боротьбі ми бачили, як Об'єднані Нації зустріли агресію не патетичними словами протесту, але рішучими ділами. Належить, зокрема, поздоровити хоробрі армії Корейської Республіки, бо вони довершили більше, ніж треба, щоб виправдати своє право на волю. Надхнені президентом Сингменом Рі, вони дали приклад відваги і патріотизму, який знову доказує, що люди Заходу й люди Сходу можуть боротися, працювати й жити разом, пліч-о-пліч віддаючись тій самій шляхетній справі.

І так, наостанці, кривава різанина війни має бути припинена і мають початися переговори при конференційному столі. В цей недільний вечір кожний з нас молиться, щоб усі нації могли бачити мудрість полагоджування в цей спосіб існуючих розбіжностей перед, а не після вжиття різних брутальних засобів та марної боротьби. Тепер, як ми намагаємось здійснити цю мудрість, в цій хвилині розсудливого вдоволення одна думка повинна здисциплінувати наші почування та закріпити наші постанови. А саме: ми виграли перемир'я на одному побоєвищі, але не мир у світі. Ми не смієм послабити тепер нашу сторожкість, або припинити наші змагання. Впродовж наступних місяців, під час перевірки та виміни і під час, можливо, ще довшого періоду політичної конференції, яка змагатиме до об'єднання Кореї, ми і наші союзники з Об'єднаних Націй мусимо бути пильні щодо можливости несприятливого розвитку. А поступаючи так, ми повинні щиро змагати до запевнення того, щоб це перемир'я фактично зблизило народи ще на один крок до цілі світового миру.

Мої співгромадяни! Приблизно дев'ятдесят років тому Абрагам Линколн виголосив на закінчення війни свою другу інавгураційну промову. При кінці тієї промови він сказав деякі слова, які, на мою думку, висловлюють справжні почування Америки більш точно, ніж будь-які інші слова, коли-небудь сказані або написані. Ви пригадуєте їх: Без злоби проти будь-кого, з милосердям для всіх, з рішучістю правди, як Господь дозволяє нам цю правду бачити, змагаймо до закінчення діла, яке ми ведемо, до виконання всього, що може досягнути і забезпечити тривкий мир між нами та з усіми націями.

Це наша постанова й наша присвята.

Після того, як президент Айзенгавер виголосив своє послання, в етері пролунали могутні звуки американського національного гимну. Це було точно о год. 10-ій в неділю ввечорі, безпосередньо після звичайної в тому часі передачі вісток. Зараз після президента промовляв державний секретар Джан Фостер Доллес, а після нього передано з головної квартири Об'єднаних Націй в Ню Йорку особисте повідомлення американського представника в тій міжнародній організації, Генрі Кебота Ладжа, генеральному секретареві ОН, Дагові Гаммершілдові, про підписання перемир'я в Кореї. Гаммершілд теж промовляв коротко, а після нього промовляв ще президент Генеральної Асамблеї ОН, канадійський міністер закордонних справ Лестер Пірсон.

51 вбитий під час бунту на Кубі

Гавана, — Куба. — Підчас бунту на острові Кубі вбито 51 особу, а кільканадцять осіб поранено. Бунт почався в місті Сантіяго де Куба, що лежить у східній частині острова, коли біля 200 бунтівників напали на бараки, в яких живе військо. Подібний напад відбувся на іншу касарню, але повстанцям не вдалося здобути касарню. Після того повстанці забарикадувалися на тваринній фармі около Сібоні, де обороняються перед урядовими військами. В усій державі проголошено воєнний стан, а в війську — гостре поготівля. Президент республіки Фульхенсіо Батіста заявив, що повстанці — це прихильники бувшого президента Карлоса Пріо Сокарраса, якого в березні 1952 усунено з становища президента. Між арештованими знаходиться генерал Хорхе Гарсія, який допоміг президентові Батістові прийти до влади, але якого недавно звільнено з військової служби та призначено на дипломатичну службу закордоном. Міністерство інформації повідомило про цей бунт таке: „Сьогодні зроблено божевільну спробу бунту проти військової сили в Сантіяго де Куба. Цей бунт очолюють прихильники бувшого президента Пріо. Горожанські права будуть збережені революційно-демократичним режимом, що прийшов до влади 10 березня 1952 року і дбає про безпеку країни".

ПІДПИСАЛИ ПЕРЕМИР'Я

Американський ген. Вільям К. Гаррісон (зліва) і північно-корейський ген. Нам Іль, що очолювали альянтську і комуністичну делегації на переговорах в Панмунджом та підписали договір про перемир'я.

Об'єднані Нації радитимуть в серпні над мировою конференцією

Негайно після підписання перемир'я в Кореї, представник ЗДА в Об'єднаних Націях, кол. губернатор Кебок Ладж молодший, передав офіційне повідомлення про цю подію генеральному секретареві О. Н. Дагові Гаммершілдові та президентові генеральної Асамблеї ОН, канадійському міністрові закордонних справ, Пірсонові. Всі три названі чільні представники Об'єднаних Націй виголосили в неділю о год. 10 веч. промови через радіо, зараз же після промов президента Айзенгавера і секретаря стейту Дж. Ф. Доллеса. Лестер Е. Пірсон, президент Генеральної Асамблеї ОН заявив у цій своїй радіопромові, що він скликає Генеральну Асамблею ОН на день 17-го серпня ц. р., щоб вона продовжувала свою перервану сьому сесію. Ціль цих нарад — виготовити подробиці для скликання політичної конференції, що має відбутися впродовж 90-ти днів від дня підписання перемир'я, згідно з постановами цього останнього. Цю сесію ОН перервано в квітні ц. р. саме у зв'язку з переговорами у Панмунджом про перемир'я, у вичікуванні на їх кінець. За постановами акту про перемир'я, політична конференція має охоплювати делегатів країн, заторкнених — по обох сторонах — корейською війною. Не є виключене, що визначення докладного складу членів політичної конференції викличе певні поважні труднощі з уваги на дане становище СССР, який гостро виступав проти Об'єднаних Націй за їх ролю в корейському конфлікті та за ствердження, що Північна Корея є агресором. В Генеральній Асамблеї візьмуть участь здебільша делегати, що постійно перебувають в Ню Йорку. Делегат Індії, Крішна Менон, що його внесення у справі Кореї, зокрема тамошніх воєнних полонених, було прийняте в грудні минулого року, перебуває тепер у Лондоні, звідки прийде до Ню Йорку на сесію ОН.

ПОСТАНОВИ ДОГОВОРУ ПРО ПЕРЕМИР'Я

Мунсан, Корея. — Тільки-що підписаний договір про перемир'я в Кореї постановляє:

1. Всі воєнні дії на землі, на морі і в повітрі повинні бути припинені 12 годин після підписання договору.

2. Впродовж 72 годин після підписання договору всі війська повинні бути відкликані на два кілометри (одну і чверть милі) від лінії фронту, встановлюючи в той спосіб широку на чотири кілометри демаркаційну лінію, що відділюватиме альянтські війська на півдні й комуністичні армії на півночі.

3. Впродовж п'ятьох днів після підписання договору альянтські війська повинні бути відкликані із зайнятих ними островів уздовж побережжя Північної Кореї.

4. Припиняється всю блокаду Кореї.

5. Припиняється негайно будь-які збільшення або скріплення альянтських і комуністичних військ в Кореї людьми або зброєю. Альянти й комуністи можуть тільки ротаційно виміняти своїх вояків в Кореї в кількості 35,000 осіб місячно, але тільки на ціль, що кожний новий вояк може бути перенесений до Кореї на місце одного відкликаного вояка.

6. Військова комісія перемир'я перебирає контролю перемир'я та полагоджуватиме будь-які порушення того перемир'я. Комісія складається з п'яти альянтських і комуністичних старшин, при чому по трьох з кожного боку повинні бути в рангах генералів або адміралів.

7. Десять альянтських і комуністичних представників повинні творити комісію, що наглядатиме над респектуванням демаркаційної лінії.

8. Призначається п'ять портів в Північній Кореї і п'ять портів у Південній Кореї, через які може відбуватися в один або в другий бік дозволена законом виміна вояків в Кореї.

9. Створюється комісію невтральних країн: Швеції, Швайцарії, Польщі і Чехословаччини, яка матиме 20 інспекційних частин, що перевірюватимуть всі військові рухи в Кореї в означених портах.

10. Всі полонені корейської війни, які бажають вертатися до своїх домів, мають бути повернені впродовж двох місяців після підписання перемир'я.

11. Створюється комісію невтральних країн: Індії, Швеції, Швайцарії, Польщі і Чехословаччини, що перебирає опіку й контролю над тими полоненими, які відмовляються від репатріяції. Головою комісії має бути індійський представник, як теж Індія має вислати відповідні військові відділи, що перебруть контролю таборів полонених впродовж 60 днів після підписання перемир'я. Низкою інших постанов визначено подробиці діяльности тієї комісії та поведінки з полоненими.

12. Головні команданти альянтських і комуністичних військ в Кореї рекомендують своїм урядам, щоб впродовж трьох місяців після підписання перемир'я була скликана політична конференція, яка „переговорами повинна полагодити питання відкликання всіх чужих військ з Кореї та мирне наладнання корейської проблеми..."

ПЕРЕМИР'Я ПІДПИСАНО ПІД ЧАС КОРОТКОЇ ЦЕРЕМОНІЇ В ПАНМУНДЖОМ

Токіо, 27-го липня. — Сьогодні, в понеділок о год. 10.01 рано (год. 9.01 веч. в неділю нюйоркського часу) альянтські й комуністичні представники підписали в Панмунджом договір про перемир'я в Кореї, яке закінчує війну, що тривала точно три роки, один місяць і два дні, при чому переговори про перемир'я тривали точно два роки і 17 днів. Згідно з договором, всі воєнні дії на фронті повинні бути припинені за 12 годин після підписання договору, себто в понеділок о год. 10-ій ввечорі корейського часу. Історичний документ про перемир'я, що має три оригінали в англійській, корейській і китайській мовах, підписано під час короткої і скромної церемонії в окремому, спеціяльно збудованому для тієї цілі комуністами будинку. Процедура підписання, під час якої були приявні представники всіх 16 країн, що під проводом і командуванням Об'єднаних Націй боролися проти комуністичної агресії в Кореї, тривала точно 11 хвилин. Після того альянтська й комуністична делегації залишили приміщення, в якому церемонія відбулася. Вони вийшли, не промовивши одна до одної ані слова й, очевидно, не стискаючи собі рук. Приявні при підписанні перемир'я кореспонденти стверджують, що обидві делегації підписали низку документів-договору про перемир'я без будь-якого схвилювання та без будь-якого виявлення своїх почувань і настроїв. За командування Об'єднаних Націй підписав договір голова альянтської делегації в Панмунджом ген. Вільям К. Гаррісон молодший, а за комуністичне командування поклав свого підпис голова комуністичної делегації, вишколений в Москві північно-корейський учитель Нам Іль, який з вибухом корейської війни став комуністичним генералом. Сидячи при окремих столах, ген. Гаррісон і ген. Нам Іль поклали свої підписи дев'ять разів на дев'ятьох документах англійського, корейського й китайського оригіналу перемир'я. На столі ген. Гаррисона стояв мініятюрний прапор Об'єднаних Націй, а стіл ген. Нам Іля був удекорований прапором комуністичної Північної Кореї. Пізніше договір має бути підписаний головними командантами альянтських і комуністичних військ в Кореї. Початково пляновано, що власне головні команданти мають підписати договір в Панмунджом, але комуністи вимагали, щоб в такому випадку віддалити з невтральної зони всіх південно-корейських представників, на що альянтське командування не погодилося. Тому альянтський головний командант, ген. Марк Кларк, підпише договір окремо в альянтській базі біля Мунсан і опісля договір буде переданий до підписання комуністичним командантам, північно-корейському маршалові Кімові та комуністичному китайському генералові Пенгові. Документ був підписаний насамперед альянтським і опісля комуністичним представником. Вони обидва вживали те саме перо. З альянтського боку були приявні при підписанні перемир'я, крім американських представників, представники всіх країн, що мали свої війська в Кореї, а саме: Туреччини, Сіяму, Голляндії, Британії, й країн британської спільноти народів, Колюмбії, Бельгії, Данії, Люксембургу, Етіопії, Філіпін і Норвегії. Натомість не було при підписанні жадного південно-корейського представника. Підписані документи встановлюють закінчення воєнних дій на фронті 12 годин після їх підписання, визначають демаркаційну лінію на лінії фронту, встановлюють процедуру виміни полонених та постановляють про скликання політичної конференції, що має вирішити справу замирення.

Відгуки на перемир'я у широкому світі

„Перемир'я в Кореї — це найрадісніша вістка в цьому році — заявив речник уряду Індії в Ню Дельгі. — Серця всіх тих, у широкому світі, що хочуть миру, повинні, — казав він далі, — забитися в бажанні допомогти зреалізувати дійсний мир. Полагодження далекосхідніх конфліктів залежить тепер від доброї волі й приязних взаємин зацікавлених у цій справі націй. Індія вислала біля 4.000 вояків, як невтральну сторожу для воєннополонених, що відмовляться вернутися до Північної Кореї чи Китаю."

„Це знаменита вістка і вона відкриє можливості опанувати всі інші труднощі та зробити поступ у переговорах в справі миру" — заявив англійський міністер закордонних справ Антоні Іден, — коли висів у Лондоні на летунському полі, вертаючись із ЗДА, де перейшов важку операцію жовчевого міхура. „Ми ждали на це від довшого часу, — це дуже приємна подія", — заявив лідер англійської опозиції, б. прем'єр Клеменс Етлі.

Самі комуністи називають перемир'я в Кореї своєю „славною перемогою". Пейпінгське радіо, проголошуючи офіційну заяву уряду комуністичного Китаю, підкреслило, що „після 3-літньої геройської боротьби проти агресорів і в обороні миру та після двох років переговорів про перемир'я, ми (комуністи) здобули славетню згоду з командуванням військ Об'єднаних Націй". Також корейські комуністи в Японії прийняли вістку про перемир'я, як комуністичну перемогу й заманіфестували свою радість відповідними коментарями.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На три місяці	2.75	Six months	5.25
На три місяці	2.75	Three months	2.75

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ПАРТІЇ І ЛЮДИ

Проблема партій і людей належить до найосновніших не тільки у формах, але й змісті суспільного життя. Це не тому, що ця проблема не має своєї розв'язки, бо вона існує й є у великій мірі самозрозуміла. Діло тільки в тому, що цієї розв'язки, того принципу у відношенні до людей і партій не респектується в практичному поступуванні, що часто наносить багато шкоди і людям і партіям та й цілій нації.

Цю важливу проблему партій і людей заторкнув минулого тижня президент Айзенгавер, подаючи на пресовій конференції загальний перегляд праці республіканської адміністрації за перших шість місяців її урядування. Нав'язуючи до того, що теж в самій Республіканській партії є поділ думок відносно поодиноких справ, президент Айзенгавер твердив, що уряд треба оцінювати не категоріями партій, тільки людей. Партійні ідеології й програми не можуть бути абстрактні, бо їх укладають і здійснюють люди, — індивідуальності, обрані народом на те, щоб виконувати волю більшости. Президент, говорячи про свої суперечності з сенатором Джозефом МекКарті, республіканцем з Висконсин, твердив, що він не думає свого контрагента „ломити", як цього вимагають навіть деякі його прихильники, але він теж не думає відступати від того, в що він вірить.

З'ясовуючи своє відношення до людей, президент Айзенгавер твердив, що він завжди, коли виникає для нього потреба виступати проти поодиноких осіб, робить це виключно на базі принципів та глибоких внутрішніх переконань, але він ніколи, ані публічно ані приватно, не ставитиме під знак запиту мотивів суперечного діяння інших осіб.

Інтересні були твердження президента теж і про процес зміни демократичної на республіканську адміністрацію. З'ясовуючи цю справу, президент філософічно порівнював зміну політичного курсу із закрутом залізничої лінії. В обидвох випадках треба цей закрут так розбудувати й на ньому їхати з такою швидкістю, яка не загрожувала б катастрофою. Президент теж твердив, що він ніколи не слухає екстремістів ані з одного, ані з другого боку та що своїм завданням він вважає не тільки здійснювати свої переконання, але й з однаковою уважливістю прислухуватись до волі й побажань обидвох рішальних в американській політиці партій.

Твердження президента Айзенгавера — це основні демократичні засади в підході та оцінці партій і людей. Партію треба оцінювати на підставі її ідеології й програми, а людей на підставі їхньої індивідуальности. Ані партійна приналежність не повинна перерішувати нашої оцінки і нашого відношення до поодиноких людей, ані поодинокі члени партії не можуть перерішувати нашої оцінки самої партії. Бо як навіть в найкращій партії можуть бути погані індивідуальні характери, так і в поганій партії можна зустрінути чесних людей.

Ці думки заслуговують на окрему увагу в українській дійсності, в якій сьогодні так багато говориться про демократію, але в якій практичне застосування демократичних засад і принципів є досить карикатурне. Наш загал не може позбутись шкідливих пересудів ані у відношенні до людей, ані у відношенні до партій, оцінюючи часто людину по її приналежності до партії, або партію на підставі приналежних до неї одиниць. Можливо, що власне з цього виникають у нас головні труднощі нашого внутрішньо-політичного життя. Між усіми нашими партіями та їх ідеологіями й цілями існує основна різниця тільки в назвах та ще часом в підході до поодиноких проблем, що трапляється теж між членами однієї партії. Все ж таки ті другорядні розбіжності є в більшості випадків сильніші, ніж спільна мета, до якої змагають всі партії й всі люди.

В чому криється причина тих труднощів? Відповідь на це можна позичити знову ж таки з твердження президента Айзенгавера про його відношення до поодиноких людей. „Я ніколи, ані приватно, ані публічно, не квестіоную мотивів моїх опонентів" — твердив президент. В цьому, власне, наш загал поповнює основну помилку, добачуючи в кожній різниці поглядів чи в кожному суперечному виступі всі найгірші мотиви, до зради включно. Пізнання та викорінення цих помилок і хиб у відношенні до партій і людей допомогло б у великій мірі оздоровити наше внутрішньо-політичне життя та надало б йому нової сили й динамізму.

ПАТРІОТИЗМ

Патріотизм мають безумовно теж і українці. Але патріотизм буває різний. Тому теж і в нас є гурткові, чи партикулярно-обласні патріоти. Патріотизм вміє доходити до фанатизму, головно віроісповідного. Не бракує цього й в нас. На превеликий жаль, найменше було і є у нас патріотів державних. Українці ще досі не мають ні одної книжки про теорію патріотизму, хоч покійний О. Бочковський, чільний соціолог, вже виразно відмежував поняття нації і держави і так само ці обидва патріотизми. Зрештою, теорії не переконують так, як практичні приклади. Державного патріотизму не можна теж навчитися з книжок, доповідей чи газетних статтей. Він виробляється довгою практикою власного державного життя, він стає традицією державно-патріотичних поколінь, він вростає в кров і підсвідомість громадян і є невхопною, але всюди видною і реальною вартістю. І без державного патріотизму неможливе тривке існування держави.

Українці подібні мабуть найбільше до своїх найближчих західних сусідів — поляків. Поляки відомі з свого палкого національного патріотизму, що в своїй вибуялій формі стає шовінізмом, який ставиться звисока до інших національностей. Очевидно, польський чи російський (московський) національний шовінізм покривався в політичній ділянці з імперіялізмом, що для нього не було просто місця в українському національному патріотизмі, наставленому в максимальній програмі на власну державу в етнічних межах та на оборону перед чужими претенсіями на українську етнічну територію. Але безперечний сильний національний патріотизм поляків, проявлюваний головно в часах політичної неволі, не покривається з їх слабим державним патріотизмом, який забороняв би таку міжпартійну гризню і такі нісенітниці головно національної політики, що мали місце у післяверсальській Польщі з рр. 1919-1939. Цікавим прикладом державних патріотів є французи. Вони страшенне партійно розпорошені і наслідком поганої конституції (що її тепер трішки стараються поправити коштом прероґатив парляменту) та партійної демагогії викликають раз-у-раз кризи урядів. Проте, французьке партійництво якось дивно лучиться із державним патріотизмом: французи встановили тривкий і непорушний нижчий адміністраційний апарат, незалежний від партійних впливів, їх частий перехід з партії до партії вказує на брак партійного фанатизму, закордонна політика таки зберігає свою тяглість, а напр. найбільшим клопотом комуністичної верхівки є „перевихования" членів комуністичної партії Франції так, щоб вони були більшими інтернаціоналістами, як французькими державними патріотами, отже могли на наказ Москви робити саботажі у власних портах і фабриках.

Маємо цікаві й щораз нові приклади державного патріотизму в Америці. Не раз уже писалося про просто феноменальне явище, як американська міжпартійна виборча демагогія щезає, наче на помах чародійної палички, з проголошенням вислідів виборів і як льояльно вміє в ЗДА співпрацювати опозиційна меншість з урядово-партійною більшістю, може навіть краще від англійської клясичної системи, де існує „опозиція її королівської величности", що її лідер дістає державну платню. „Свобода" звертала вже увагу, як секретар стейту Доллес відмовлявся сказати поза Америкою зле слово про колишнього президента Трумана і як невдачний демократичний кандидат на президента Стівенсон висловлювався з найбільшими похвалами про республіканського президента Айзенгавера. У ході теперішньої сесії американського Конґресу бачимо, як поруч із тертям і боротьбою між різними сильними і впливовими конгресменами та сенаторами з президентом чи окремими членами адміністрації — йде фактично постійна і тісна співпраця між ними, а назріваючі ніби „гострі" конфлікти — кінчаються справила ідилічно мирно. Люди дивувалися, напр., як це можливо, що ось конґресмен Рід бльокував і саботував у своїй комісії проєкт адміністрації про продовження податку від надзвичайних доходів, погрожував своїм зреченням і т. д., а потім, коли всупереч ньому той проєкт таки перейшов, — фотографувався разом з Айзенгавером, а їх розсміяні обличчя і взаємно стиснені долоні маніфестували повну згоду. Пояснення дуже просте: що значить розбіжність поглядів в різних окремих справах, коли понад усе стоїть наказ солідарности і співпраці в ім'я державного патріотизму?! „Чи прийде до війни президента з Конґресом?" — читаємо інколи драматичні запити в американській пресі. Наче у відповідь на такі наївні думки, маємо такі, наприклад, вислови нинішнього президента, як той, що він „не хоче Конгресу, що прибиває би лише печатку".

Вміння шанувати опозицію і одночасно вміння опозиції співпрацювати з більшістю — це мірило державницької зрілости і державницького способу думання. В новітній історії молодого американського парляментаризму трапився дійсно виїмковий випадок, що три демократичні члени сенатської підкомісії, де головує сен. МекКарті, виступили з неї на знак протесту проти його арбітральних метод (виключний голос голови підкомісії в доборі й усуненні технічного персоналу). Зрештою, ніколи ці суперечки не виходять поза рямці суперечок, що кінчаються компромісовою полагодою. Компроміс між більшістю і меншістю, втягання меншости при всіх нагодах до співпраці чи бодай тісного взаємного інформаційного контакту, почуття відповідальности за цілість справ і постійне підпорядковування партійного інтересу державному інтересові — це теж показчики державницького думання. Навіть у таких державах, як Америка, національний інтерес не завжди покривається з державним і завжди повинен сходити на друге місце. Цього домагається тепер през. Айзенгавер, напр., у справі фінансової допомоги закордонові чи митної політики. Очевидно, що добробут населення казав би зберегти мільярди долярів у краю, видавані на допомогу чужим країнам, чи протеґувати красву продукцію і не витрачати грошей на чужий імпортований крам. Але державний інтерес, інтерес на дальшу мету, вимагає чогось іншого і те „інше", державне, є вирішне, а не вужче, національне.

Коли кілька груп складають якесь тіло, то вічне погрожування одною або другою групою, одним чи другим контрагентом, виступом і розбиттям спільного тіла — понижує загальну повагу. Коли не можна довгими тижнями-місяцями створити спільного репрезентаційного і керівницького тіла через амбіції окремих партій, то це погана познака їх державницького думання. Коли в обличчі міжнародного конфлікту, який протягом ночі може поставити руба справу України, як країни, народу і держави, на денний порядок світу, коли в обличчі такого сумного стану вимога консолідації все ще є теоретичним голосом вопіющого в пустелі, то де тут державницьке думання відповідальних за такий стан і цих і других і третіх наших політиків?! Коли страх за „партійний стан посідання" каже робити демагогію й „ізолювати" противників при одночасній страшній недостачі активних одиниць, то чи це державницьке думання? Коли високопарна фразеологія має вічно бути іньєкціями патріотизму, а після найпалкіших фраз не можна зібрати відповідної грошової суми на громадську ціль, то яка тут гармонія між словом і ділом?!

Тому менше фраз і більше діл, менше гостроти і більше поміркованости, менше догматизму і більше толеранції та згідливости — і буде більша допомога державній справі України.

Степан Женецький

ЩЕ ПРО БОРОТЬБУ ЗА ВЛАДУ В КРЕМЛІ

Без сумніву, арештування Лаврентія Берії, всесильного шефа НКВД-МВД та заступника прем'єра СССР, це після смерти Сталіна — найважливіша політична подія в світі. Упадок цього кремлівського потентата, що протягом 15 років був паном життя і смерти двохсот мільйонів рабів Совєтського Союзу, викликав на Заході найрізнородніші здогади та припущення. Як після смерти Сталіна, так тепер після ув'язнення Берії, політики Заходу прикладають багато надій на те, що це буде причиною якщо не цілковитого розвалу московсько - большевицького царства, то бодай внутрішнього його послаблення, внаслідок чого припиниться аґресивний курс політики Москви.

Ув'язнення Берії та висунення на перший плян Маленкова, Захід сприйняв як початок кривавої боротьби за владу, в якій комуністичні можновладці винищуватимуть один одного взаємно і яка триватиме так довго, аж доки не дійде до революції.

Українська еміграційна преса присвячує багато уваги найновішим подіям в Кремлі. Та й не диво: там же вирішується доля українського та всіх поневолених народів.

Хто має почати революцію?

Поки почнемо розглядати цю проблему, треба відповісти на питання: які є реальні чинники, що могли б довести до революції, тобто, хто саме може цю революцію розпочати, щоб повалити комуністичну систему?

Такими чинниками, які теоретично могли б, внаслідок якихось надзвичайних потрясень в Кремлі, спричинитися до повалення большевицької системи є: 1) НКВД-МВД й червона армія; 2) поневолені народи й сателіти; 3) мілітарна акція іззовні.

Постараємося коротенько розглянути, чи ці чинники схочуть і зможуть розвалити московську червону імперію.

Берію усунено, а що далі?

На Заході усунення Берії прийняли як початок жорстокої боротьби за владу в Кремлі. Та в дійсності ця боротьба почалася ще за життя Сталіна. Першою рундою цієї боротьби була ліквідація Андрея Жданова, якого загально вважали за одинокого наслідника на червоний престіл після смерти кривавого Йосифа. Що він не помер природною смертю, в тому ніхто не сумнівається. Тепер Маленков обвинувачує в убивстві Жданова Берію, але спричинником смерти цього сильного конкурента міг бути рівно ж сам Маленков.

Друга рунда змагань почалася після смерти Сталіна, з хвилиною, коли керму над червоною тюрмою народів перейняв тріюмвірат: Маленков, Берія, Молотов. Перемога Маленкова над Берією — це вже властиво третя і остання рунда боротьби. Цю рунду вважаймо останньою тому, що після усунення Берії Маленков вже залишився в дійсності одиноким кандидатом на диктатора.

Молотов

Правда, ще залишився Молотов, якого на Заході вважають також ґрізним суперником Маленкова, припускаючи, що між ними обома дійде до кінцевої розгривки. Одначе, правдоподібнішим є те, що між ними боротьби не буде. На підставі того, як Молотов заховувався під час боротьби за владу між Сталіном і Троцьким, що не він, а Маленков перший пішов у наступ за владу, можна вважати за цілком певне, що в нього немає ні амбіцій, ні здібностей стати першим. Це типовий поплентач, який є задоволений вже й з того, що волочиться в тіні могутніх. Та й застарий він уже, і пересвідчився на прикладі з Берією, що боротьба з Маленковим, — не іграшки. Тому треба вважати, що Маленков вже залишився без конкурентів на кремлівському престолі. І на тому боротьба за владу в Кремлі вже закінчена.

Правда, як наслідок розгривки між Маленковим і Берією, покотиться ще не одна голова, але це вже не матиме ніякого впливу на вислід самої боротьби. Подібне ми бачили у боротьбі за владу між Сталіном і Троцьким. Після перемоги Сталіна покотилися ще голови Бухаріна, Зінов'єва, Рикова та інших, але переможець звелів їх знищити не тому, що боявся, як своїх конкурентів, а тому, що хотів позбутися як інтелектуалів, як комуністичних теоретиків і взагалі як людей мудріших від себе.

Таке саме може повторитися й тепер.

НКВД-МВД й червона армія

Залишилися ще дві організовані сили, які, встрянувши в боротьбу за владу, могли б заважити на дальшому майбутньому Совєтського Союзу. Ними є: а) НКВД-МВД і б) червона армія.

Спершу можна було припускати, що НКВД-МВД відіграє важливу ролю у змаганні за сталінську спадщину. Одначе, тепер, після усунення Берії, про нього немає вже властиво чого говорити. Як організована сила, що могла б сказати своє слово у цій справі, вона вже практично не існує.

Що така велика й добре організована сила, якою було НКВД-МВД, навіть пальцем не кивнула у цій розгривці, треба пояснити тим, що шефом її не був родовитий москаль. Це було головною причиною й того, що Берія, який був за національністю грузином, так легко дав себе ув'язнити. Якби на чолі НКВД-МВД стояв родовитий москаль з амбіціями сісти на червоний московський трон — справа виглядала б цілком інакше.

Є мало реальних підстав сподіватися, що до боротьби вмішається червона армія. Передусім — невідомо, хто властиво мав би бути речником червоної армії: маршал Булґанін, який після смерти Сталіна став міністром оборони, чи маршал Жуков, герой другої світової війни, якого Сталін, боячись його популярности, відсунув далеко від Москви для виконування другорядних завдань. Досі немає ніяких познак, щоб один чи другий виявили бажання сягнути по владу. Натомість вже відомо, що маршал Булґанін підтримує Маленкова, — це він виявив у своїй першій промові після арештування Берії. А це означає, що коли він репрезентує червону армію, — то вона є на стороні Маленкова. Жуков ще й досі в цій справі не відізвався.

Годі припускати, щоб Булґанін, Жуков чи хтось інший з військовиків, бажаючи взяти владу в свої руки, рушив походом на Москву і силою встановив військову диктатуру. Малоправдоподібно, щоб між військовиками знайшовся такий нерозумний, який не здавав би собі справи з того, що така затія може покінчитися розвалом російської імперії. В кожному разі, треба вважати, що високі старшини червоної армії державницько вироблені і не підуть на такий ризик задля своїх особистих амбіцій.

Поневолені народи й сателіти

Також трудно припускати, щоб давніше поневолені народи і народи сателітних країн, змогли використати боротьбу в Кремлі і вхопилися за зброю для звільнення себе з-під панування Москви.

Давніше поневолені народи, серед яких найбільшу потенціяльну силу має Україна, занадто винищені, занадто знекровлені й обезголовлені духово та політично за тих 34 роки московсько-большевицького терору, щоб самі змогли почати збройну боротьбу за свої державницькі права.

Годі повірити, щоб і народи сателітних країн почали збройну боротьбу, хоч це є більш правдоподібно, бо у тих народів ще дуже живі державницькі традиції і залишилися більші права державної окремішности. Ці народи пізнали добре силу окупанта, щоб почали власними силами, без зовнішньої допомоги, визвольну акцію. Та й Москва, знаючи гаразд, які настрої панують серед цих народів міцно зашморгнула петлю на їхній шиї. Часто читаємо в пресі, скільки то совєтських дивізій розміщено на терені того чи іншого сателіта. Ці дивізії вислані туди не на те, щоб бути готовими до вдару проти Заходу, як це помилково думають деякі „знавці большевизму", — вони мають завдання в першу чергу бути на сторожі,

(Закінчення на стор 3-тій)

Нестор

ІРАН І СОВЄТИ

13 червня рознеслась радієвою дорогою вістка: Совєти та Іран заключили торговельний договір.

На Заході, а зокрема в Англії та З'єдинених Державах, інша іранська історія, яка дісталася у вільний світ крізь канали довірочних відомостей, викликала не мале порушення. Зрештою, ці відомості потверджують і іранські дипломати, у столицях західнього світу, своїми недвозначними натяками. А саме, що іранський генеральний штаб, порозумівся з емісарами совєтської армії, що, на випадок збройного конфлікту між Совєтами і ЗДА, Совєти мали б право: 1) обсадити певні бази в Ірані над Індійським океаном. (Між іншим, Коррамшаг, Бушир, Бендер-Аббас), 2) улаштувати летунські бази, 3) вжити іранські шляхи для військових транспортів.

Захід потішає себе та сусідів, що такий пакт, це хитро обдуманий блюф найхитрішого лиса Близького Сходу, Моссадека. Захід, допускаючи навіть можливість такого пакту, каже: цей пакт підходить прекрасно до зиґзаґуватої політики Ірану, та зміряє до викликання на Заході „нафтової неврози", точніше кажучи, страху за іранську та савд-арабську нафту. А мета: — сподівання, що Англія попустить в нафтовому конфлікті.

Весною 1946 р. тодішній іранський президент міністрів Гавам Султанеґ, запевнив, що на випадок, як совєтські окупаційні війська опустять Азербайджан, то тоді Іран доволить:

1. Залишити в Азербайджані прихильний Совєтам уряд при владі.
2. Допустити до іранського уряду визначних комуністів.
3. Уділити Совєтам в північному Ірані нафтові концесії.

В два місяці після цього, совєтські війська відійшли з Азербайджану. Рівночасно Султанеґ прийняв до свого уряду деяких комуністів, але вкоротці після цього, в полудневому Ірані „вибухли" заворушення. Вслід за цим, було конечним запровадити лад і порядок, а в дальшій консеквенції, вилетіли з уряду всі комуністи. Знову уряд автономного „Азербайджану" дістав доручення подбати про це, щоб і в них вибухли заворушення. І обі сторони були вдоволені. — Султанеґ, бо мав притоку вислати туди військо для привернення ладу, а азербайджанський уряд, бо дістав „відступне". Пропали для Совєтів і нафтові концесії, бо Султанеґ уступив з посту президента міністрів.

Західні політики думають, що пакт з 1953 р. мало чим різниться від пакту з 1946 р. Врешті, він (з 1953) підтверджує тільки фактичний стан, який зараз має місце в Ірані. Бо ні іранська армія, ні мілітарні сили Заходу на Близькому Сході, ні його непевні союзники, не були б в силі здержати Совєтів, на випадок, якби вони захотіли маршувати впоперек Ірану, аж до берегів Індійського океану.

О. Марітчак

ЛИПЕНЬ 1941 РОКУ У ЛЬВОВІ

(2)

Відомість про обняття українською владою Л.О.У. відразу рознеслася по Львові та околичних місцевостях. Багато поляків голосилося до служби при Л.О.У., а жиди були певні, що при українській адміністрації знайдуть полегшу в їхнім розпучливо тяжкім положенні. Між іншим, німецька влада проголосила афішами, що всяка допомога жидам, зокрема переховування їх буде каратися смертю. У своїм трагічнім положенні жиди звернули очі на Українське Обласне Управління і там шукали рятунку. Не тільки до бюра, але й до мого приватного помешкання голосилося багато жидів, особливо з-посеред адвокатських родин, з проханням допомогти арештованим. Ми, очевидно, не могли нічого вдіяти, бо німецьке Гестапо і взагалі німецькі урядові чинники ігнорували нас, проте індивідуально я, як і інші урядовці Л.О.У., старалися допомагати жидам. При таких інтервенціях часто зустрічалися ми з загрозою власного арештування. Пригадую один випадок в зв'язку з арештуванням на вулиці адвоката д-ра Доґілевського відомого у Львові співвласника жидівської газети „Хвіля" та заступника декана адвокатської палати з-перед війни. Його дружина прибігла з плачем до мого помешкання, в якому вже було кілька інтервенієнтів у справі арештованих жидів. Згадуючи про придержання німецькою поліцією свого мужа, Доґілевська зомліла і впала на землю. З великим трудом вдалося привернути її до притомности.

Не зважаючи на всякі перешкоди, організація адміністрації на терені Східньої Галичини ішла швидким темпом, що пояснювалося сильною піддержкою селянства, робітництва та інтеліґенції, як у Львові та його околиці, так і на провінції. Для належного означення засягу нашого діяння прийняли ми назву „Управа Галичини", що було, зрештою, в згоді з інтенціями всіх інших обласних управлінь. Однак, незабаром наступили передбачені мною події, тобто наступ німців на наше Управління і на розпочату нами працю.

З кінцем липня 1941 р., працюючи в бюрі, почув я десь коло 8-ої години вечора кроки і німецьку мову в авдієнційній залі. За хвилину ввійшла до моєї кімнати група німецьких урядовців і військових старшин. Провідник того гурту, високий, з суворим виразом лиця мужчина, приступив до мого стола і запитав, що я за один. Я кинув оком на німців і між військовими старшинами побачив згаданого Г. Коха, який вітав відновлення Української Держави 30 червня 1941 р. Я спокійно відповів, що виконую обов'язки голови Галицького Управління. На це провідник гурту заявив рішучим голосом: „Завтра ранком цей будинок мусите опорожнити!" Коли я спитав, від кого приходить цей наказ, німецький урядовець з напушеним лицем повторив мені ще раз: „Завтра ранком цей будинок мусите опорожнити, бо приїжджає німецький губернатор Галичини!" Я завважив, що мені буде тяжко це зробити, бо в будинку працює понад сотня урядовців і ледве чи вони матимуть спромогу за такий короткий час упорядкувати акти і передати всі відділи в належнім порядку. На це німецький урядовець відповів, що ця справа його зовсім не цікавить.

Не було ніякої ради. На другий день перед урядовими годинами прийшов я до бюра і повідомив урядовців про наказ німецької влади. Почали порядкувати акти. Але зовсім несподівано коло 9-ої години знову почув я характеристичний стукіт чобіт і німецьку мову в сусідній залі. В бюрі з'явився знову вчорашній німецький старшина. Приступивши до мого стола, він подав мені руку і чемним голосом назвав своє прізвище: „Граф Ларіш". Зі своєї сторони я назвав своє прізвище і попрохав сідати. В дальшій розмові він почав оправдувати свою вчорашню поведінку і заявив, що не був належно поінформований про наш уряд і про нашу працю. Щойно вчора по відході одержав потрібні інформації і зараз повідомляє мене, що наше Управління мусить бути зліквідоване, бо німецький губернатор обіймає повну владу над областю Галичини. Для ліквідації справ нашої Управи він приділяє мені, як дорадника, окружного старосту з Холму, Гаґера. Тим часом для нашої Управи призначив цей німецький висланник приміщення в будинку при площі Смольки ч. 3., де я мав приділити старості Гаґерові дві кімнати для нього і двох його урядовців. Спосіб ліквідації мав я устійнити з Гаґером та з внутрішньо-адміністраційним відділом Дистрикту Галичина, шефом якого став опісля д-р Бауер (згинув в 1943 р. внаслідок атентату).

Староста Гаґер виявив себе доволі культурним співробітником і майже не мішався до справ ліквідації. Так покінчилося урядування Української Управи Галичини, великої ваги якої не могла зрозуміти німецька окупація.

Від 1-го серпня 1941 року перейняв владу над областю Східньої Галичини губернатор Ляш. Його господарювання вже з самого початку вказувало на те, що німці провалятся зі своєю самогубною політикою не тільки в Східній Галичині, але також на всіх окупованих просторах Совєтського Союзу.

Подаю ці короткі дані про перейняття Управи Галичини українською владою тому, що у відомих мені публікаціях про акт з 30 червня не згадується ні словом про цю важливу подію. Все ж, ця подія була великої ваги, бо вона реалізувала відновлення української державности в наглядний для всіх спосіб. А ця реалізація була нелегка і сполучена з поважним ризиком. Коли я з кінцем 1943 р. стрінув у Львові випадково проф. Г. Коха, про якого вже вище згадував, він пригадав собі мою особу та моє урядування в Управі Галичини і сказав, що в липні 1941 р. я мав бути арештований Гестапом як голова Л.О.У., а що він, Кох, врятував мене. Випадок захотів, щоб мене обминула в'язниця, а може й концентраційний табір.

(Закінчення)

Зенон Р. Винницький

СТУДЕНТСЬКІ ВЗАЄМИНИ З ПАУКОНФЕРЕНЦІЄЮ В РР. 1949 - 1952

Відносини, що існували на нашому студентському відтинку під час 15-го З'їзду ЦЕСУС'у в серпні 1949 р в Мюнхені, знайшли гострий резонанс у звіті колишнього голови Управи ЦЕСУС'у д-ра Романа Залуцького. Цей звіт опублікований в офіціозі „Вісті ЦЕСУС'у", ч. 3, 1949. Він був дзвоном, що бив на тривогу:

... „Ліквідація студентського життя в Австрії та Німеччині спроба створення Від. ЦЕСУС'у в Бельгії не дає сподіваних успіхів. За опінією членів цього Відділу, треба було його зліквідувати передусім через брак відповідних співробітників. Ліквідація Відділу ЦЕСУС'у в Бельгії відбилася некорисно в першу чергу на діяльності референтури міжнародних зв'язків. Брак відповідного апарату, а в першу чергу співробітників, відбився негативно у цій, такій важливій для нас, ділянці праці. Через ці недостачі наші міжнародні зв'язки мали характер переважно доривочний, а не розвивались за якимось заздалегідь підготовленим пляном. Такий плян мусів би бути зумовлений неможливістю нашої участи в міжнародних студентських організаціях, що сьогодні побудовані за державним принципом, а крім того часто стоять під совєтським впливом ..."

Такими вимовними словами характеризував колишній голова ЦЕСУС'у тодішній стан посідання і дій нашого студентства в міжнародному студентському житті. Ця авторитетна характеристика довголітнього голови ЦЕСУС'у є важливим моментом у віддзеркаленні ґенези відомих міжнародних дій ЦЕСУС'у на переломі 40-их і 50-их років нашого століття.

Не зважаючи на таку невідрадну дійсність, 15-ий З'їзд ЦЕСУС'у доручив окремою резолюцією новій Управі, а зокрема референтові міжнародних зв'язків, повести міжнародну політику ЦЕСУС'у так, щоб наша студентська спільнота стала співпартнером міжнародного студентського руху. Розглядаючи цю резолюцію під кутом реальних стверджень д-ра Р. Залуцького, треба було мати багато цивільної відваги й життєвого ентузіязму, щоб, з усім почуттям відповідальности за здійснення резолюцій, перебирати керівництво нашого студентського Відділу Міжнародних Зв'язків...

Для конкретної успішности міжнародних дій ЦЕСУС'у відіграла мабуть чи не вирішну ролю співпраця референтури міжнародних зв'язків ЦЕСУС-у з Панамериканською Українською Конференцією (ПАУК) в Ню Йорку. Вона розпочалась в вересні 1949 р. в час, коли ЦЕСУС ставив перші кроки на міжнародному відтинку. Зараз же після повороту з Міжнародного Студентського Конґресу в Гамбурзі у вересні 1949 р., ми розпочали інтенсивні заходи для запевнення участи делегата ЦЕСУС'у на Міжнародній Студентській Конференції в Ляйден (Голляндія) в жовтні 1949 р. При цій нагоді виявились труднощі, що, здавалось, їх не переможе ніяка сила. Організатори Конференції — студентські союзи Голляндії та Бельгії — відмовили категорично ЦЕСУС'ові можливости брати участь в Конференції. Вони заявили, що, із-за вимог часу та студентської політики у світі, не можуть задоволити бажання ЦЕСУС'у, мовляв, запрошення ЦЕСУС'у на Конференцію було б потягненням чисто політичного характеру та ускладнювало б і так вже напружені взаємини західнього студенства з прокомуністичним Міжнародним Студентським Союзом у Празі. В такій ситуації з видатною поміччю прийшла ЦЕСУС'ові ПАУКонференція, що, через свої зв'язки по лінії політичній, дозволила ЦЕСУС'ові проломити важкі перші леди. Завдяки концентричним акціям, делеґат ЦЕСУС'у взяв участь в Конференції в Голляндії і добився перших успіхів, що мали колосальне психологічне значення у веденні дальшої праці.

В кристалізації співпраці ЦЕСУС'у з ПАУКонференції, ПАУКонференція ввійшла за посередництвом ЦЕСУС'у в зв'язок із 62-ма національними студентськими централями в поодиноких державах усіх п'яти континентів світу. В цей спосіб витворювала ПАУКонференція прихильну до ЦЕСУС'у атмосферу та сприятливе відношення студентських проводів у окремих державах. На адреси національних студентських союзів почала ПАУКонференція висилати постійно „Український Бюлетень" та „Український Квартальник", як теж інші цінні англомовні видання про українські проблеми. Цими виданнями обслуговує тепер ПАУКонференція окремих лідерів міжнародного студентського життя, а з багатьома з них є в постійному кореспонденційному зв'язку. Відповіді, одержувані з різних країн світу, доказують, що студенство політичної західньої гемісфери живо цікавиться проблемами Східньої Европи і України зокрема.

В атмосфері таких обопільних намагань одержував ЦЕСУС письмові заяви від національних студентських союзів (не тільки з країн Зах. Европи, але й з Японії, Індонезії, Австралії, Нової Зеляндії та Америки) про співпрацю із ЦЕСУС'ом, запрошення від студентського союзу Південної Африки взяти участь в їхньому Конґресі, чи запрошення від Світового Союзу Жидівського Студентства відвідати Ізраїль в рямцях міжнародних літніх студентських подорожей.

Від жовтня 1949 р. ЦЕСУС брав участь у всіх чергових міжнародних конференціях в Лондоні, Берні, Стокгольмі, Берліні, Нансі, Единбурзі і зі змінним щастям добивався від світового студентства визнання „де факто", щоб врешті на Конференції в Копенгаґені у січні 1953 р. здобути визнання „де юре" та офіційно включитись у спрівпрацю із — створеним у Единбурзі в січні 1952 р. — Координаційним Секретаріятом Національних Студентських Союзів (КОСЕК), що є нині найвищим міжнародним студентським органом із осідком в Ляйдені.

Ці безперечні успіхи здобув ЦЕСУС великою мірою завдяки тісній співпраці із ПАУКонференцією. Її секретар д-р В. Шандор ніколи не жалів ні часу, ні труду служити цінними порадами у справах зовнішніх дій ЦЕСУС'у. Він не тільки справно стимулював генеральну тактику ЦЕСУС'у на зовнішному відтинку, але в багатьох конкретних випадках подавав дієву допомогу, зокрема там, де кінчились можливості дій і впливів ЦЕСУС'у. Точний огляд цілости співпраці із ПАУК зайняв би багато сторінок друку.

Цікавим фрагментом, в тому відношенні, є справа участи українських студентів у серпні 1951 в протиакції з приводу комуністичних „Світових Ігрищ Молоді" у східньому Берліні. За допомогою Американського Комітету для Вільної Европи виїхали в західний Берлін всі групи екзильного студенства із сателітних держав. Цей Комітет зачисляє українців до „народів СССР" і тому його представник не радо бачив українську та білоруську співучасть. Негайні інтервенції ПАУКонференції зумовили таки поїздку української та білоруської груп в Берлін, при чому представник згаданого Комітету переборов навіть спротив проросійсько наставленого заряду міста Берліну, що не хотів видати українцям та білорусинам т. зв. „міжзональний паспорт". Після повороту українських студентів з Берліну, де вони ввійшли в сердечні взаємини із польською групою, що гуртується ідейно довкола паризького видання „Культура", орган російської еміґрантської чорносотенщини „Посєв" скавулів, що українська делеґація поїхала теж в Берлін.

Другим фрагментом, що ілюструє далекосяглість корисних дій ПАУКонференції на студентсько - університетському відтинку у світі, є справа, зв'язана із „Вільним Европейським Університетом" у Франції. Цей університет має служити ідеї реінтеграції Европи, але осінню 1951 його адміністрація в Страсбурзі та Ню Йорку практично виключила можливості українців студіювати в цій „святині" европейської науки. На прохання ЦЕСУС'у, ПАУКонференція відразу ж інтервеніювала у відповідних кругах. Під сучасну пору українські студенти можуть студіювати на рівних правах з іншонаціональними студентами. У висліді дій ПАУКонференції, президент ЦЕСУС'у та голова КоДУС'у одержали в 1952 р. особисто запевнення від керівництва цього університету про такі можливості. Однак, стає дивним, що українське студентство в Европі не капіталізує належно здобутих можливостей, а теперішня Управа ЦЕСУС'у поставилась з резервою до справи українських студій на цьому університеті.

Співпрацю з ПАУК ведено не тільки з осередку акції ЦЕСУС'у; її вели теж представники Відділу Міжнародних Зв'язків ЦЕСУС'у в окремих державах. Завдяки співпраці з ними, ПАУКонференція входила в різних країнах у зв'язки з університетами, професорами, публіцистами та різними установами, важливими з погляду ведення української зовнішної політичної дії.

ПАУКонференція завжди давала для ЦЕСУС'у признання за точну і солідну співпрацю, чи в своїх звітах, чи публічно, нпр., на Конференції у Вінніпезі, Ман. в березні 1951 р. В звідомленні з діяльности ПАУКонференції за друге півріччя 1950 р. знаходимо слідуюче: „ЦЕСУС в листах до нас зазначає, що ПАУК є одинокою з українських інституцій, яка цікавиться життям студенства та систематично впливає на вихову чужонаціонального студентства відносно української справи ... В листах до нас висловлює бажання, щоб організувати під протекторатом ПАУК і студентство та створити свого року панамериканську українську студентську організацію".

Співпраця референтури міжнародних зв'язків ЦЕСУС'у із ПАУКонференцією в рр. 1949-52 стала теж ядром акції в напрямі наладнання українського студентського життя в ЗДА. Виміну думок і наради із секретаріями ПАУКонференції вели від 1950 р. представники ЦЕСУС'у в ЗДА та референтура міжнародних зв'язків. У висліді спільних нарад та студій цього доволі складного питання зродилась концепція створення „студентського УККА" у ЗДА, концепція правильної розв'язки українського студентського питання в Америці, що зможе забезпечити належний розвиток нашого студентського життя в „країні свобід" та зміцнити загально - український студентський рух у світі. У висліді такої постанови прийшло до скликання Конференції Українських Студентських Громад Америки осінню 1952 р. в Клівленді, Огайо, як теж до успішного скликання 1-го Конґресу Українського Студентства у ЗДА і створення Українського Студентського Союзу Америки в квітні 1953. Від виконання праці на терені ЗДА залежить тепер і майбутнє повстання Панамериканського Українського Студентського Об'єднання.

Співпраця українського студенства із ПАУК, у висліді якої виросло чимало загальностудентських успіхів на зовнішному та внутрішному відтинках українського життя, знайде своє місце серед світлих сторінок історії українського студентства найновіших часів.

А втім, співдія ЦЕСУС'у із ПАУКонференцією виявляє дві важливі для наших буднів, правди: в атмосфері дійсної співпраці двох поколінь не завжди мусить виринути нерозв'язана проблема „батьків і дітей", що, часто, своєю гостротою відриває нас від завдань, які чекають здійснення і що — успішність нашої праці, зокрема на зовнішньому відтинку, вимагає безумовної координації в діяльності наших різних політичних, громадських та професійних установ у світі. Скромним доказом тих тез служить саме успішна співпраця студентства із ПАУКонференцією.

Степан Куропась

ШІКАГОВСЬКА ХРОНІКА

День Українського Народного Союзу відбувся в неділю 12 липня в городі на Гіґінс Ровд і Дісплейнс Рівер. Повний город авт, 3,000 учасників в 90% новоприбувших, свідчить про те, що імпреза вдалася морально і матеріяльно, як і щороку. Дуже приємно було зустріти старих піонерів союзовців, чи молодих, у яких робота в руках горіла так, як колись й тим, що вже постарілися ... Маса новостей родинного й загального характеру, повно неписаної усної словесности назбирав я в тому Дні, які при нагоді використаю.

На закінчення, як й щороку, вибрано королеву популярности. Цей почесний титул припав цього року для панни Лорейн Дацьків члениці 106-го відділу УНСоюзу й дочці п. Гавриїла Дацьківа, довголітнього секретаря того ж відділу. День був добре зорганізований, включно з доїздом.

Концерти в Ґрент Парку, що відбуваються знову по дворічній перерві, мають цього року й українських виконавців. До участи в концертах запрошено Український Хор „Сурма" і групу танцюристів п. Осовського, які й недавно виступали, а їх знимки були поміщені в американській пресі.

Шкільне Свято на закінчення курсів українознавства влаштувала у нас Учительська Громада в суботу, 20 червня в Шопен Школі. Шкода, що невідповідний час (4 год. по обіді в суботу), перешкодив людям громадно прийти на ту імпрезу чотирьох груп курсантів (а саме: з церкви св. Миколая, св. Володимира, св. Покрови і св. Богородиці зі Савту). Свято відкрив проф. Р. Завадович, письменник молоді, а в програмі взяли участь декляматори: Христя Сениця — Прощання зі школою, панна Толочко „Пролог з Мойсея", Христя Кришталь „Вакації", Л. Неня „Молитва", Л. Кужіль „Мово Рідна", П. Мудрак „Еміґраційна Весна" і Л. Саварин „Іван Коваленко". Виконано ще дві збірні картини „Школярська втіха", Юри Шкрумеляка і „Окраса юнака" Р. Завадовича. Гурток пластунок під проводом пані Дзюбинської закінчив імпрезу танком „Гуцулка" і вальсом „Бандура". Цей короткий виступ школярів на сцені був покажчиком того, як багато праці вимагається від учителів, щоб учні не забували „чиї вони діти". Є в нас багато добрих вчителів, треба лише більше добрих батьків, щоб не спізнилися зі своїми дітьми. Новий шкільний рік наближається, а вписи на курси при кожній парохії відбуваються що суботи.

Протиголодова демонстрація відбулася у нас в неділю дня 21 червня дуже зорганізовано й імпозантно.

Для реєстру хочу ствердити, що Маніфестацію ще довго перед нею узгіднили філія Українського Конґресового Комітету з „Добрусом".

На заклик Централі УККА, щоб творити Громадські Комітети для повної консолідації всієї української збірноти „Добрус" скликав всі українські організації, які створили Громадський Комітет для переведення Протиголодової Акції. Організація походу була добра. Попередили її демонстративна автокольона, яка з відповідними транспарентами переїхала містом. Транспаренти злалили спільно „СУМА" і „ОДУМ".

Сцена з маніфестаційного походу.

Пів сотні прапорів і почесна сторожа американського леґіону посту Іващука і Четвінського вторували дорогу. Велика група ветеранів організації ОбВУА слідувала за президією, що складалася з адв. Р. Смука, д-ра Рижевського, інж. Ростуна, інж. Бережана, інж. С. Куропася і п. Прокопа Матійціва. Страшна спека на площі Гумболя Парку загнала людей в холод дерев, так що конґресмен Керстен промовляв фактично до транспарентів і половини радів „СУМА", що вислухали його промови під проводом інж. Левицького до кінця. Коли говорити про окремі заслуги, то треба ствердити, що о. Мицик добув дозвіл на похід вулицями. Сам він сказав „Завдячуйте це не мені, а мойому ковнірцеві". З українського духовенства був він і ще другий православний священик, о. Кулик з Борисойду; був теж хорватський священик з ордену Францішканів.

Д-р Степан Витвицький, представник Української Національної Ради в Америці відвідав в неділю 13 червня нашу громаду. Говорив він на вічу в Шопен Школі, де представив присутнім, як виглядає консолідаційна політика УНРади.

Дуже симпатичний бенкет в його честь відбувся опісля в залях „Української Бесіди" в присутності 135 людей. Були там промови й тоасти, як рівнож й останнє слово — д-ра Витвицького, який ствердив, що по першій українській визвольній війні, коли він рівнож був міністром й урядував в Парижі, було легше вести дипломатичну працю. Українських міністрів тоді шанували і на їх працю йшли гроші з краю, а з Америки „плили" так, що не було фінансових турбот. Значить, часи зміняються ... на гірше.

На село до Мінігеи для відвідин старих знакомих українських фармерів виїхав я в неділю, 28 червня. Від часу, як я оглядав українські фармерські кольонії в околиці Бентон-Гарбор зайшли великі зміни. В повіті Беріси, де на підставі статистичних даних міністерства рільництва, є в долярах найбільші рільничі збори з акра на цілу Америку, живе розпорошеним життям чимало старих еміґрантів, що все мріяли мати в Бентон - Гарбор, Народний Дім, відділ УНСоюзу і УККА. З мріями вони й постарілися. Новоприбувші купують хати в містечках, наймають і купують фарми, а про місто й чути не хотять. Минулого року ходили з колядою на УККА. Отже зміна в людях є. Старі доживають віку плеканням пчіл чи курей, а молоді кинули коні й бочки, якими скроплювали дерева (це район ярин й овочів), покупили машини, які тисненням ґудзика досконало кроплять все довкруги. Суниці й помідори зайняли місце яблукових садів, що не оплачувалися, бо кроплення від шкідників пожирало всі доходи. Сьогодні яблуні Мішіґену повиривані з корінням на величезних кулах чекають зими й сірника, а стейт Вашинґтон став першим в продукції яблук, бо там клімат не сприяє розвоєві різного рода овочевих хворіб, хрущів і невинних мотилів.

Українська Друкарня в нашому місті не є вже більше мрією, а фактом. Були в нас вже українські друкарні, виходили й газети, але це все перейшло до історії. Та потреби громади з приходом нової еміґрації змінилися. Є в нас поети, письменники, журналісти й інші робітники пера, що потребують друкувати. Нова друкарня міститься на розі вулиць Деймен і Суперіор і є під зарядом корпорації Українсько - Американської Видавничої Спілки, що досі видавала „Самостійну Україну".

Українська Оселя в Равнд Лейку, яку фінансово попирає УНСоюз, щорічними дотаціями переповнена. В перших двох тижнях по офіціяльному відкритті було на оселі 68 дітей а, недавно треба було докупити дальших десять ліжок, бо є більше зголошень на дальші тури. Що тижня багато людей їде до Равнд Лейку, де занимає всі вільні місця на нічліг в дооколишніх літнисках, й перебуває там увесь „вік-енд". Отже діти мають своє, а для родичів треба конечно піднайти український табір для виїзду серед літньої спеки. А такі можливості в Равнд Лейку є.

Сокільський Здвиг, який що 6 літ відбувався в Празі, а на якому я в 1920 році мав нагоду бути, відбувся цього року в Шікаґо на Полі Вояка. Самі чехи, які завжди хвалилися, що „що Чех то сокіл", вислали на Здвиг 3,000 учасників, що вправляли на площі. Здвиг відбувся під гаслом „Дух волі ще не вмер" і був найбільшим ґімнастичним театром в Шікаґо. В сокільських Здвигах брали все участь й українці. Інтересним, що нова еміґрація привезла з собою всі старокраєві партії й організації, а не привезла соколів, хоч і в нас була мова про те, що „В здоровому тілі, здорова душа".

Шікаґівські литовці сходяться щорічно під пам'ятником летунів Даріюса і Ґіреноса й там віджиивляють думку, що Литва ще живе. І хоч литовські літуни в 1933 р. недоїхали з Ню Йорку до Ковна, бо впали 150 миль від своєї мети, то проте про їх відвагу й смерть йде пам'ять від рода в род.

Як добре було б й українській громаді в Шікаґо мати свій пам'ятник — Шевченка, приміром, куди щорічно ми мали б маршувати, а не збиратися в корчах. Червоніти мусять всі ті, що перешкодили тому великом ділу тому 5 літ, де вже було місце в Гумболт Парку й гроші на початок!

„З'їзд Левів" (неукраїнських) відбувся у нас з початком липня. Організація, якої колискою є Шікаґо має тепер 475 тисяч членів в 45 державах. Головним завданням Левів є „творити добрі діла", — такі, як дбати про сліпих, глухонімих, давати стипендії, дбати про поліпшення життя в громадах, в школах, влаштовувати виступи й атлетичні змагання молоді і т. п. На протязі свойого існування „Лайонс" мають гарні осяги і як пишуть американські газети мають чого „гордо як леви ревіти".

Збори Ради Комітету в п'ятницю, 10 липня були дуже інтересні. На зборах обговорено справу українських радіових передач, якими завідував д-р Степан Самборський. Радіовий комітет призначив нового керманича радіо-передачі, яким є тепер п. Тарас Ліськевич, секретар 472-го відділу УНСоюзу.

Музичні Курси, що їх від довшого часу веде проф. Повалячек, мали рівнож своє закінчення 21 червня в домі „СУМА". В програмі були музичні продукції, Баха, Моцарта, Бетговена, Шопена, Ґріґа, Чайковського, Лисенка, Шуберта, Бира і ін. Були й українські народні пісні аранжовані відповідно до технічних кваліфікацій виконавців.

Імпреза була влаштована силами 14 молодечих мистців. Видний був поступ у виконанні не лише сольових, але й ансамблевих точок.

Лише такими виступами будується в учнів відвагу виступати на сцені й почуватися там, як дома. Професора Повалячека обдарували учні китицею троянд (Мартуся Семків) і вручили йому цінний дарунок, запакований так, що шановний професор не міг його відразу відчинити. — Дарунок вручив учень Борис Яримович. З новим шкільним роком заповів професор збільшення педагогів і реорганізацію курсів.

Ще про боротьбу за владу в Кремлі

(Закінчення зі стор. 2)

щоб поневолені народи не скинули з себе московське ярмо.

Пригадуються повідомлення перед смертю Сталіна, в яких говорилося, що совєти скріплюють свої війська в сателітних державах. Західні коментатори пояснювали це тим, що Кремль, мовляв, готується до ліквідації збунтованого Тіта і до остаточної розправи з демократичним світом. А насправді це були лише охоронні заходи проти народів сателітів, щоб, коли Кремль проголосить смерть Сталіна, вони не почали збройні акції.

Одне тільки можна вважати певним: поневолені давніше народи і народи сателітних країн почнуть збройну боротьбу за звільнення від Москви лише тоді, коли ця остання стане до бою із Заходом.

Акція іззовні

Залишається останній чинник, який має всі можливості й дані, а найголовніше — розпоряджає відповідною силою, щоб зліквідувати спричинника всього сучасного лиха на світі — це є акція іззовні. Під цією акцією іззовні не треба розуміти війни Заходу із Совєтським Союзом. Для знищення кубла змовників на волю світу, не конче зараз починати війни. Це можна зробити й мирним способом. Треба тільки, щоб Захід зумів розумно використати слабість Москви, яку спричинила смерть Сталіна.

Відповідною політикою Захід може допровадити до того, що в Совєтському Союзі почнеться ферментація, яка, знову ж, при вмілому її використанні, могла б довести не лише до упадку большевицької системи, але й до розвалу московської імперії. Користаючи з внутрішнього послаблення Совєтського Союзу, Захід може в ультимативній формі зажадати від кремлівських провідників: 1). забрати свої окупаційні війська із східньої частини Німеччини й Австрії; 2) звільнити сателітні республіки у установити там через вільні вибори правдиві народні уряди; 3) відновлення самостійности для балтійських держав.

Є всі підстави вважати, що коли б Захід поставив такі домагання і рівночасно загрозив, що невиконання їх потягне за собою воєнні дії, то Кремль не відважився б на війну і виконав би всі ці домагання. Такий відступ був би великою моральною поразкою совєтів, і щойно це спричинило б забурення в большевицькому царстві, які в свою чергу, при допомозі Заходу, довели б до упадку совєтської системи і до розвалу московської імперії на її національні частини.

Але, дивлячись на політику, яку Захід провадить супроти Совєтського Союзу після смерти Сталіна і яка зводиться в основному до вичікування, ану ж, може Кремль змилується і десь, чимось трошки поступиться, — можна сміливо сказати, що новий провід в Кремлі за короткий час устабілізується і Москва й далі буде турбувати людство своїми затіями.

Кінець московської імперії прийде аж тоді, коли Кремль рушить на підбій цілого світу і в зударі із Заходом знайде собі смерть.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Рачестер, Н. Й.

Дальший Відділ Українського Лікарського Товариства в Америці

Заходом Ініціятивного Комітету відбулись дня 19 липня ц. р. в залі Народного Дому в Рачестер основуючі Збори 5-го з черги Відділу Українського Лікарського Т-ва в Америці. Відділ об'єднує лікарів і лікарів дентистів, як новоприбулих, так і горожан українського походження, що живуть у містах горішнього стейту Ню Йорк, охоплюючи такі осередки як: Бофало, Рачестер, Сиракюз, Ром, Вінгемптон, Огденбург та менші сусідні місцевості.

На Збори прибуло 19 лікарів із названих місцевостей. Вони виказали велике зацікавлення своїми організаційними та професійними справами й шкодували, що й решта українських лікарів, яких на названому терені живе 50, не брали участи у Зборах. Немило вражала неприявність більшости лікарів із Рачестер тимбільше, що згідно із плянами Ініціятивного Комітету саме Рачестер мав стати осідком першої Управи новоствореного Відділу.

Самі збори під проводом д-ра Логази із Сиракюз мали високодільовий характер. Вибрано управу Відділу із головою д-ром Полюком на чолі (317 Томпкінс Стріт, Сиракюз 4, Н. Й.). Д-р Дмитрів із Рачестер виголосив науковий доклад про пістряка (рака), з якого виходило, що ніби то новий винахід українського лікаря, недавно проголошений в цьому щоденнику, все ще не розв'язує питання успішного лікування цієї страшної недуги. Збори підтримали слушно ухвалу своєї Централі в Ню Йорку створити допомоговий фонд при Т-ві, та видавати науково - інформативний журнал.

Збори закінчились спільною вечерою, влаштованою заходом жінок місцевих лікарів. Під час вечері вітав зібраних голова Народного Дому, що в своїй короткій промові обіцював українським лікарям підтримку з боку українського громадянства, але рівночасно взивав загал українських лікарів включитись у громадсько - суспільну роботу.

д-р М. Л.

Филаделфія, Па.

Фортепіяновий Концерт учнів Наталії Котович

Дня 20 червня, в Українській Залі на Френклин вул. зібралася ентузіястична публіка на речітаь учнів п-ні Наталії Котович, який можна зарахувати між кращі учнівські концерти у передових консерваторіях цього міста. Цікаво було слідкувати за великим поступом, який зробили ті талановиті учні.

Приємно було мило враження видатними вальорами гри на піяно, що так прикметні для учнів п. Котович, а саме: добре ритмічне і динамічне фразування, що конечне для доброї інтерпретації, легке і свобідне опанування клявіятури, прекрасна співуча якість тону, достатня технічна контрола при поборюванні технічних труднощів у пасажах, як також дуже нечисленні помилки у грі на пам'ять.

Особливе враження зробило виконання творів Баха і Моцарта, яких твори є тяжкі до виконання.

Можна погратулювати п. Котович знаменитих вислідів навчання. Такі висліди можеосягнути тільки вчитель, що щиро й повністю сам музикальний та вміє відкривати красу.

Приявні батьки повинні бути вдоволені свідомістю, що їхні діти вчаться у доброго вчителя. Вірю, що п. Наталія Котович виховує одну із нечисленних груп многонадійних молодих піяністів, яких потребує наша країна. Вони включать їхні національні мистецькі вартости у нашу американську культуру.

Иоган Гролля

Німцям погрожують репресіями за харчі

Берлін. — Східньо-німецька влада „перестерегла" німців у підсовєтській зоні, зокрема у східній частині Берліну, що приймаючи харчеві пакети, які видаватимуть у західньому Берліні, вони наражуватимуть себе на репресії, включно з арештуванням. Мовляв, адреси всіх тих, що зголоситься за пакетами, американці відсилатимуть до централі розвідчої служби в ЗДА, отож усі ці німці, стануть підозрілими для своєї влади. За 5 марок — мовляв — можна стати американським агентом — пише комуністичний часопис „Носс Дойчлянд". Можливо, що ці комуністичні погрози стримають багатьох голодуючих німців від користування з американської харчової допомоги. Водночас східньо - німецька преса розписується про те, як багато харчів є у Східній Німеччині і вміщує навіть світлини з горами харчів. Між іншими появилася світлина з горою бочівок із смальцем, що його нібито вислано з Совєтів для східніх німців. Проголошено теж, що між Східньою Німеччиною та Болгарією підписано умову на доставу овочів. Найбільшою сенсацією для східніх берлінців були американські помаранчі.

Аденауер перестерігає перед нацистами

Бонн. — Канцлер Конрад Аденауер розпочав виборчу кампанію низкою промов, в яких між іншим перестерігає перед вибором до нового парляменту нацистських прихильників. Канцлер виголосив одну таку промову у Дортмунді в промисловій окрузі Порур'я перед 20,-000 слухачів, в якій звернув увагу на ненормальність явища, що німецькі праві націоналісти користують з привілеїв відбудови, яка прийшла на руїнах, що їх вони завинили. Перед 200,000 осіб президент Аденауер виголосив промову в Кельні. Слухачі стрінули оплесками заяву Аденауера, про віру в те, що німці, прогнані із Шлезька вернуться ще до своєї батьківщини. В одній із своїх промов Аденауер відчитав листа від секретаря стейту Дж. Ф. Доллеса, з якого виходить, що одною з передумов об'єднання Німеччини може стати пакт ненагресії, що його підписали 6 держави Атлянтійського Пакту з Совєтами.

Облава на прихильників „многоженства" в Арізоні

Шорт Крік, Арізона. — Губернатор стейту Арізони наказав провести облаву на прихильників „многоженства" в місцевості Шорт Крік, — визнавців „фундаменталістської" секти, яких відреклася 1939 року Церква Ісуса Христа (мормонів). Ця секта далі практикує многоженство, яке залишили мормони ще 1890 року. Вона живе у недоступній місцевості в скелях і вузьких ущелинах між Великим Каньйоном і кордоном стейту Юта. Стейтова влада задумує розігнати цю громаду, яка утримує спільну власність, а члени якої мають по кілька жінок і змушують дітей до подружнього життя. В цій місцевості живе 122 дорослі особи і 263 дітей. В облаві взяли участь 120 урядовців. Губернатор Говард Пайл заявив через радіо, що найвищий час розігнати цю колонію, в якій „кілька заджерливих розбещених людей використовують релігійний культ як заслону, за якою провадиться біле невільництво та господарське використовування". Члени цієї секти знали про облаву і згромадилися на шкільній площі, вивісивши американський прапор. Вони заявили, що є „правдивими визнавцями Иосифа Смита — мормона", який голосив многоженство. Облава відбулася спокійно, мешканців Шорт Кріку мають судити за злочин многоженства, перелюбства, „законне" насильство над малолітніми, податкові проступки та надуживання шкільного фонду.

В справі науки рідної мови

Серед досить важких умовин приходиться учителям говорити з учнями про історичні події України, її культурні пам'ятки, її природу і т. д., бо приходиться говорити абстрактно, без найменших наукових посібників, а учням, звичайно, ще тяжче зрозуміти та уявити собі все це, чого ніколи не бачили. Це одно. А друге: Треба при розмові з дітьми зачіпити можливо всі ділянки життя і людського знання, щоб словне багатство мови було у дитини вистачальне, щоб дитина уміла висказати кожну думку у своїй рідній мові. Інакше дитина мусить допомагати собі чужими словами, чужими термінами. Така мова, переповнена варваризмами та макаронізмами, не може викликати до себе ні пошани ні любови.

Ось які моменти у шкільному навчанні та вихованні нашого молодого покоління приневолюють нас звертатися до батьків і до громадянства взагалі з просьбою прийти нам з ласкавою допомогою придбати для українознавства так потрібний науковий посібник як епідіскоп.

Старинні римляни говорили: два рази дає той, хто не відкладаючи дає. Тому з тим більшою вдячністю при використовуванні епідіскопа думатимемо про тих, які, не відкладаючи, відгукнуться своїми ласкавими пожертвами на нашу просьбу.

А новий шкільний рік так близький!

Пожертви просимо слати на адресу:
Іван Іщук, 1511 North 7th St., Philadelphia 22, Pa.

Управа Школи Українознавства і Управа Учительської Громади і Филаделфії

Мєльніков — амбасадором в Румунії

Москва. — Леонід Мєльніков, колишній всемогутній секретар комуністичної партії України, став амбасадором СССР у Румунії на місце Лаврентьєва, що йде на амбасадора до Ірану. Мєльнікова, який в грудні 1949. р. став секретарем комуністичної партії України на місце Хрущова, „зняли" з того становища в червні ц. р. наслідком — як сказано було офіційно — його „помилок", зроблених у Західній Україні. Мєльнікова перевели до Москви і тепер нагородили постом амбасадора.

Мадярщина проголошує амнестію

Відень. — Мадярський уряд проголосив амнестію для в'язнів, покараних в'язницею до двох років чи грошевою карою до 5.000 форинтів ($430).

Воякам, які відсиджують кари, скреслять половину призначеного терміну. Зрештою, ця амнестія дуже куца, бо не охоплює численних в'язнів, засуджених з політичних причин. А саме, від амнестії виключені в'язні, засуджені за провини „проти народу", під якими мадярське комуністичне правосуддя розуміє шпигунство, державну зраду та провини „проти миру" і „демократичного устрою". Так само засуджені за вбивство, грабіж, знасилування і нелегальний перехід кордону не підлягають амнестії.

НІМЦІ ПЛАТЯТЬ ВІДШКОДУВАННЯ ЖИДАМ

Бремен. — Жидівський вантажний корабель „Ізраелі" виплив із Бремену до Гайфи з першим вантажем західньо-німецького краму на рахунок узгідненого між Німеччиною і Ізраїлем відшкодування жидам за заподіяну їм під час війни шкоду. Німці зобов'язалися заплатити товарами вартости 775 мільйонів долярів. Ця перша посилка охоплює 5.000 тонн залізних рейок.

Посмертні Згадки

МИХАЙЛО САЛЮК, член Бр. св. Івана Хрестителя, від. 270 У. Н. Союзу в Джерзі Ситі, Н. Дж., помер 23. липня 1953 р. в 62. році життя. Покійний родився в місті Угнові, пов. Рава Руська, Зах. Україна. До Союзу вступив 1916 р. Оставив у великім смутку дружину Еву, дві дочки і двох зятів: Марію замужну Коваль і Павліну, брата Володимира і сестру Павлину. Похорон відбувся 27. липня з похоронного заведення до української церкви св. Ап. Петра й Павла при Сусекс вул., а відтак на цвинтар Holy Cross, North Arlington. — В. И. П.! М. Баран, секр.

АНАСТАЗІЯ ПЕТРІВ, членкиня Бр. св. Иосафата, від. 217 У. Н. Союзу в Рачестер, Н. Й., померла 5. липня 1953 р. проживши 65 літ. Покійна роджена в селі Узд, пов. Рогатин, Зах. Україна. До У. Н. Союзу вступила в 1920 р. Полишила в смутку 3 дочки Анну, Марію і Катерину, 3 синів Пилипа Андрія і Михайла, 3 сестр, 8 внуків. Похорон відбувся 9. липня з похоронного заведення до церкви св. Иосафата при участи Родини і Членів Т-ва на цвинтар Holy Sepulchre. — В. Ія П.!

МАРІЯ РИПАН, членкиня Бр. св. Стефана, від. 221 У. Н. Союзу в Шікаґо, Ілл., померла в Перу, Інд., 16. липня 1953 р., в 28 році життя. Покійна походила зі села Дітківці, пов. Броди, Зах. Україна. Полишила у великому смутку мужа Михайла й новонароджену дитину. Похорон відбувся 18. липня з кат. церкви св. Иосифа в Перу, Інд. — В. Ія П.! Т. Шпикула, секр.

ІВАН САВЧАК, член Т-ва Запорожська Січ, від. 342 У. Н. Союзу в Картерет, Н. Дж., помер 18. липня 1953 р. проживши 67 літ. Походив зі села Родатка, пов. Добромиль, Зах. Україна. Оставив у смутку дружину Марію, сина Михайла і доньку Катерину. Був предсідником Т-ва протягом 9 років. Похорон відбувся 21. липня з погребового заведення до церкви, відтак на цвинтар Rosehill, Linden, N. J., при участи Родини, Членів і Знайомих. — В. И. П.! І. Маркович, секр.

В річницю смерти
бл. п. о. ОСИПА ДЯКІВ
дійсного Крилошанина львівської Капітули, Радника Митрополичої Консисторії, Шкільного Інспектора для навчання релігії округи Бібрка-Винники, бувшого пароха Городиславич і Бібрки, відбудася
ЖАЛІБНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ
дня 11. липня 1953 о год. 9. рано в церкві св. Юрія у Ню Йорку. — Приятелям і Знайомим дякуємо за участь в Богослуженні.
ОСИПА — донька
Д-р ІВАН РИЖІЙ — зять
Д-р ОРЕСТ РИЖІЙ — внук

ТАРЗАН, ч. 3114. Самотнє завдання

Тарзан жорстоко засміявся, коли пізнав пір'ям прикрашених чужинців. „Це дійсні вояки!", він гордо сказав. „Це Мювіро і вазірі!"

Тоді нагло з вікна пролунав дикий воєнний крик вазірів. Негайно прийшла відповідь від сотні сильних горлянок.

„Коли ви скінчите тут", наказував Тарзан, „веди вазірів до палацу! Я йду туди тепер ... Через коридор, щоб знайти Амру".

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ 1953 Р.

НОВІ ВІДДІЛИ:

Зорганізовано новий Відділ ч. 489 з осідком у місті Нью Йорк, Н. Й.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 5. Сененко Василь.
В. 12. Кузьма Анна.
В. 23. Радьо Євген, Софія.
В. 25. Сарахман Едвард, Шаран Антін.
В. 27. Вовчак Петро, Тимчук Софія.
В. 37. Куновська Олена.
В. 45. Знак Василь, Мирослава; Кривий Василь, Олена.
В. 49. Вовк Ольга.
В. 53. Кубів Ярослав.
В. 57. Пищук Ольга.
В. 81. Будагазі Марія.
В. 83. Квятковський Тома.
В. 98. Галицька Єлисавета.
В. 102. Богданов Клавдія, Трач Пилип, Тетяна.
В. 105. Владика Роман П.
В. 115. Гнес Анна.
В. 124. Драбиць Ральф Ю., Карабин Патриція Е., Потрако Долорес А.
В. 127. Боднар Марія, Данило Михайло, Чуйко Ельза.
В. 140. Панько Ненсі М.
В. 142. Боднар Іван.
В. 156. Витин Станислав, Стефанія; Тремба Анна.
В. 158. Станський Петро В.
В. 159. Слаґан Микола.
В. 161. Тиро Марія С.
В. 162. Ковальчик Мирослав.
В. 163. Гекман Роман Л., Олесневич Ольга, Піскер Юрій мол.
В. 172 Челяда Михайло, Марія.
В. 173. Кіт Іван, Марія.
В. 181. Мішанець Іван.
В. 183. Корейда Михайло, Пронів Василь, Руб Юрій, Ярема Михайло, Марія.
В. 187. Скубан Андрій Г.
В. 189. Горихата Марія, Качай Ярослав, Поліщук Іван, Галина.
В. 191. Варицька Марія, Деметрук Іван, Дремук Іванна А., Дудій Едвард, Кавчак Марія, Фомук Гаролд.
В. 194. Комуницький Богдан, Ярослав; Мочерняк Олекса.
В. 204. Першин Григорій.
В. 206. Ґемський Петро мол.
В. 210. Волошин Иосипа, Корпало Єва.
В. 217. Скрипка Єва, Янкович Андрій.
В. 219. Мазич Мартин, Щесковський Микола.
В. 220. Гулич Дмитро, Марія.
В. 221. Ґембус Федір, Хомик Іван, Катерина.
В. 222. Кошицький Доналд А.
В. 223. Мелтон Іван Ц.
В. 226. Піганюк Петро.
В. 230. Бреньо Анна, Синчишин Едвард М., Скубяк Едвард А.
В. 238. Головатий Степан, Кондратюк Ольга.
В. 243 Швець Анна.
В. 254. Павлин Олена.
В. 266. Федаш Федір.
В. 274. Лапушанський Степан.
В. 276. Ґерра Степан.
В. 277. Драбовський Мирон.
В. 283. Король Иосип, Ксеня.
В. 286. Кралик Марія.
В. 291. Загуляк Степан, Цогла Федір.
В. 292. Ампилогова Емма, Вукасарвич Микола, Гойдало Василь, Горечко Ярослав, Стефанія; Коперта Микола, Галина; Папаш Михайло, Алевтина; Пасічник Василь, Перфецький Михайло, Христан Дмитро, Антонина.
В. 299. Потішко Василь, Шеремета Володимир.
В. 304. Валута Степан Ірина; Вах Анна М., Гнатик Євгенія Л.
В. 305. Томко Михайло И.
В. 309. Вівер Іванна Т.
В. 313. Зазворська Анна.
В. 320. Беновський Адам, Ілинська Павлина, Калиновський Павло, Сушко Ольга.
В. 336. Зеленюх Степан.
В. 338. Гомас Маргарита, Марія.
В. 353. Литвин Петро, Анастазія.
В. 355. Волоний Михайло.
В. 361. Верещак Іван, Гарбіст Дмитро, Головінська Лукія, Глют Петро, Король Катерина, Марусин Іван, Настащун; Дмитро, Єва; Олексів Іван, Пасічний Іван, Анна.
В. 375. Палько Михайло, Олександра.
В. 379. Войнаровська Стефанія, Данилевич Адам, Душний Михайло, Анна; Олійник, Федір, Папінко Іван, Стецик Любомира, Суховецький Михайло, Марія.
В. 383. Ковач Бриджета, Мацеляк Дмитро, Торак Иосип Л.
В. 389. Чорненко Фридрих.
В. 406. Беднарчик Марія, Вартко Катерина, Вітко Павлина, Пованда Маргарита.
В. 409. Ворсник Ширлей, Ґуззі Зузана.
В. 423. Дворниченко Микола, Лазорів Анна, Ненчук Дмитро, Анна; Мицьо Петро, Розалія; Олійник Федір, Ніна; Ольшанський Андрій, Ольга Г., Синило Гнат, Іван, Михайло, Уляна; Юрійчук Ілля.
В. 425. Галун Марія Л.
В. 427. Піжицький Михайло.
В. 430. Демчук Катерина, Левицька Зиновія, Лівчак Людовика, Недорода Євгенія.
В. 432. Вавринюк Михайло, Марія; Верес Ольга, Копяк Петро, Курчик Стефанія, Дихиченко Володимир, Тетяна; Фединишко Люба, Шнайдер Микола.
В. 436. Павелко Петро.
В. 437. Ольшанський Степан.
В. 439. Гаврищишин Микола, Марта; Калистий Григорій.
В. 441. Нагірний Іван.
В. 452. Шавер Анна.
В. 456. Ганута Петро, Олена; Михальчишин Михайло, Розновський Карло.
В. 457. Балабан Василь, Гаврилюк Павло, Даньо Петро; Єва; Мінський Михайло, Рикура Макар, Сегейда Олександра, б. Селепина Артим, Чмеринський Володимир.
В. 458. Барвінський Антін.
В. 461. Керлів, Дорис.
В. 472. Яримович Ярослав.
В. 473. Підлісний Микола.
В. 482. Скрабут Маргарита.
В. 483. Струж Михайло.
В. 487. Волянський Григорій, Ірина.
В. 488. Тіссаревський Юрій, Ольга.
В. 489. Новосівський Іван М., Стефанія; Попик Євгенія, Репчук Володимир, Петронеля, Савюк Володимир, Марія; Танасійчук Василь Наталія.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Куцман Харита.
В. 42. Гуда Иосип.
В. 55. Гренчишин Михайло.*
В. 61. Метц Марія.
В. 78. Ваненчук Антін.
В. 106. Проць Степан, Неоніля.
В. 116. Мицик Орест,* Оксана, Роман, Романа.
В. 127. Петришин Михайло, Марта; Хомин Степан, Олена; Шевчук Іван, Надія.
В. 187. Юрчик Иосип.*
В. 234. Магмет Степан.
В. 292. Ціко Микола, Марія.
В. 304. Процишин Дженевіф.
В. 307. Верегулька Станислав.
В. 312. Петриченко Григорій, Ніна.
В. 361. Пелех Олександер.
В. 362. Осередчук Михайло.*
В. 365. Стаппин Максим.*
В. 429. Містишин Михайло,* Долорес Е.
В. 430. Вілинський Олександер, Стефанія; Войтович Роман, Скальчук Іван, Євгенія; Томаєр Фалина.
В. 431. Смеречанська Ірина.
В. 432. Мухаір Михайло,* Півторак Артур Д.
В. 445. Гладун Василь,* Марія; Лозовський Василь, Савдик Юрій.*
В. 459. Романович Юлія.
В. 473. Гірняк Степан.*

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 16. Ільків Володимир А.*
В. 25. Чаплинський Михайло.*
В. 76. Кубик Федір, Анна А.
В. 142. Сушків Омелян.
В. 166. Шевчук Микола,* Марія.
В. 221. Гікавий Михайло, Наталія; Грохола Володимир, Марія.
В. 257. Кокорудз Віра, Текля; Рей Євгенія.
В. 334. Шляхетка Іван, Катерина.
В. 404. Зелинський Євстахій.
В. 432. Біленький Петро, Марія; Гладун Василь,* Марія; Кірик Максим.
В. 472. Антонович Адам, Марія; Войнаровський Роман, Емілія; Кисілевська Тетяна, Луцький Олександер, Пашковський Богдан, Марія; Раковський Мирослав.
В. 488. Василенко Семен, Коваль Володимир. И.

ЧЛЕНИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 158. Галас Юлія.
В. 175. Карпяк Іван, Марія.
В. 274. Федина Іван.*

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 15. Пачовський Иосафат.
В. 27. Стебельська Олександра.
В. 39. Ковик Михайло.*
В. 40. Воган Петро,* Вовк Дмитро, Марія.
В. 43. Бабій Агафія, Олена І.
В. 54. Гутникевич Іван.
В. 90. Грабарович Олекса,* Черепанин Федір.*
В. 106. Питель Петро, Марія.
В. 121. Оленюх Петро.
В. 123. Батюк Антін, Скоць Юрій.*
В. 127. Бакерт Анна, Беднарик Микола, Луковський Євген, Ховайло Иосип, Уляна; Хомяк Олександер,* Олександра.
В. 155. Рекуляк Володимир, Гізеля.
В. 161. Косарич Юрій.
В. 171. Колодій Марія.
В. 189. Ресників Степан, Катерина.
В. 194. Гетманенко Люба, Данилів Павло, Демко Іван, Марія; Кишак Яків, Євдокія.
В. 204. Василькевич Дмитро, Євгенія; Коритенська Ангелина, Оршуляк Юрій, Рогальський Андрій.
В. 213. Павличенко Олександер.
В. 219. Ботюк Антін,* Іван, Катерина.
В. 221. Вулило Михайло, Гавриш Олекса,* Гайдук Иосип, Катамай Петро, Софія; Кондратюк Семен, Лідія; Кулик Петро, Емілія; Лозинський Григорій, Пальцан Параскева, Панкевич Степан, Юлія; Пасіка Семен,* Попко Василь, Еріка; Прокопець Іван, Салик Микола, Танасевич Осип.
В. 226. Борис Степан, Ґеновефа; Олейнічак Іван,* Розалія.
В. 233. Стойко Іванна М., Оксана М.
В. 238. Грінченко Степан, Ніна.
В. 245. Щербик Катерина.
В. 266. Шевченко Панас.
В. 277. Ваґанка Дмитро, Ковальська Олена А.
В. 287. Клапко Василь А.*
В. 288. Дячун Андрій.
В. 302. Вахур Юрій.
В. 316. Левандовська Анна.
В. 334. Шамрок Мирон.*
В. 339. Синьович Юрій.
В. 355. Клюка Андрій, Марія.
В. 361. Галущинська Юстина.
В. 365. Бойчак Михайло,* Верна.
В. 371. Грентус Андрій,* Маргарита Е.
В. 385. Вдовичин Юрій, Стефанія.
В. 402. Бриняк Павло, Вінич Віктор.
В. 430. Кушнір Андрій, Ірина.
В. 432. Ваґан Зенон І.,* Віленська Олександра, Бойчук Іван, Анна; Врода Онуфрій,* Веприк Петро, Воробець Євгенія, Дрозд Михайло,* Мицяк Федір,* Сичак Матій.*
В. 436. Кузик Іван.*
В. 439. Ганцярук Євген Т.,* Ковч Дмитро,* Нагуляк Іван,* Торицак Осип.*
В. 447. Угриняк Микола,* Марія.
В. 457. Кітченко Петро, Марія; Марквальд Данило, Марія; Осередчук Володимир.
В. 461. Паук Галина.
В. 472. Лабка Ярослава.
В. 485. Церкевич Єва М. И.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 14. Д-р Воєвідка Ярослав.
В. 56. Кацло Михайло.
В. 84. Чаплинський Михайло.*
В. 86. Зелинський Євстахій.
В. 103. о. Фалько Павло.
В. 184. Іваськів Володимир, Семів Андрій, Марія.
В. 195. Василенко Семен.
В. 206. Долішний Василь, Анна.
В. 217. Білоус Михайло, Михайлина.
В. 219. Ландяк Василь.
В. 230. Польма Франко,* Катерина.
В. 233. Кичун Богдан.
В. 266. Гаврушків Григорій, Саврас Софія.
В. 287. Пиварчук Марія, Стела.
В. 295. Шляхетка Іван, Катерина.
В. 320. Лаба Григорій, Роман.
В. 331. Літинський Богдан.
В. 341. Недожитко Параскева, Телега Петро.
В. 379. Береян Володимир, Ольга.
В. 432. Бучак Степан,* Феня; Масний Павло,* Текля 2.
В. 438. Дрогобич Іван.
В. 445. Гладун Василь,* Марія.
В. 447. Козанчин Іван,* Мудрій Іван.*
В. 483. Мецканюк Катерина.
В. 484. Камінський Володимир, Ванда; Коваленко Олександер.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 30. Фурґала Михайло.*
В. 38. Баран Василь,* Лемко Микола.*
В. 50. Яців Микола,* Михайло,* Руз Софія.
В. 76. Велет Анна.
В. 87. Максимик Марія.
В. 96. Филипчак Іван 2.*
В. 143. Крум Тома.*
В. 158. Чуппе Стелла.
В. 176. Куйбіда Федір, Пипський Микола.
В. 182. Крушельницький Иосип.*
В. 204. Коцур Катерина.
В. 219. Тріщук Параскева.
В. 223. Капустенський Іван М.*
В. 235. Мудрик Михайло.*
В. 252. Шостак Василь Б.*
В. 264. Урам Михайло.*
В. 287. О'Нейл Анна.
В. 292. Леш Василь И.*
В. 304. Мураль Іван.
В. 341. Спитковський Фридрих.*
В. 361. Бойко Петро, Либа Терентій.*
В. 370. Сампара Іван.*
В. 372. Наземець Віола.
В. 375. Іваш Лідія, Микита Мирон.
В. 400. Кондор Иосип.*
В. 418. Якимів Михайло, Катерина.
В. 432. Гецiв Володимир,* Діна; Гриб Іван.*
В. 464. МекКнайт Цецил.*
В. 469. Назар Адам,* Худий Іван.*
В. 483. Сливар Марія.
В. 485. Рицар Сидір Т.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 45. Тодор Франя.
В. 230. Петрашкевич Мстислав.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 21. Чарнецький Петро.*
В. 276. Крупинський Франко, Елисавета.
В. 361. Соловська Магдалина.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 84. Ванат Михайло, Голютяк Марія.
В. 204. Абрагамовська Стефанія.

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

В. 1. Гоґоц Петро.
В. 5. Гаврилець Петро.
В. 37. Адуч Анна.
В. 42. Мухній Катерина.
В. 43. Маличчак Петро.
В. 44. Крайник Михайло,* Чепеляк Іван.
В. 53. Гнатів Лев.
В. 76. Станимир Ілля.
В. 78. Фіняк Яків.
В. 79. Мисик Марія.
В. 94. Седляр Василь.
В. 96. Гриб Степан.
В. 121. Голіят Лев.
В. 126. Низьолик Антін.*
В. 130. Тинецький Олекса.
В. 133. Лин Макар.
В. 142. Маройка Іван.
В. 143. Гавдун Анастазія.
В. 147. Волянська Катерина.
В. 155. Гатала Юрій.*
В. 174. Савран Андрій.
В. 182. Крушельницька Анна.
В. 184. Андрушків Емілія.
В. 187. Вічимишин Іван.
В. 193. Віняз Марія.
В. 197. Пристай Франко.
В. 200. Жатковський Євстахій.
В. 209. Савчак Олекса.
В. 213. Ошуст Анна.
В. 221. Здан Анна, Яворська Анна.
В. 238. Сілинський Данило.
В. 240. Ваґрійчук Теофіль.
В. 251. Цьобан Иосип.
В. 253. Мельник Михайло.
В. 284. Тирпак Юлія.
В. 326. Колодій Микола.
В. 348. Дубас Варвара.
В. 379. Пилипів Василь.
В. 384. Чайка Захар.
В. 391. Сидор Василь.
В. 432. Нецівка Іван.*
В. 477. Лех Параскева.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком червня 1953 р. було в У. Н. Союзі повнолітних членів	49,488
В місяці червні 1953 р. прийнято нових	231
В місяці червні 1953 р. прийнято наново	61
В місяці червні 1953 р. прийнято з переступ. листами	33
В місяці червні 1953 р. прийнято з інших кляс обезпеч.	4
В місяці червні 1953 р. прийнято зі старого роду обезп.	—
Разом	49,817
В місяці червні 1953 р. суспендовано	135
В місяці червні 1953 р. відійшли з переступ. листами	44
В місяці червні 1953 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	5
В місяці червні 1953 р. відійшли до нового роду обезп.	—
В місяці червні 1953 р. відійшли зо зворотом у готівці	43
В місяці червні 1953 р. відійшли на безплатне продовж.	2
В місяці червні 1953 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	3
В місяці червні 1953 р. відійшли на виплачене обезпеч.	4
В місяці червні 1953 померли	44
Разом	280
З кінцем місяця червня 1953 У. Н. Союзі було дорослих членів	49,537

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі 1 на $ 250	5
В клясі 1 на $ 500	61
В клясі 1 на $ 750	10
В клясі 1 на $1000	138
В клясі 1 на $1500	5
В клясі 1 на $2000	1

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі 2- 500 на $ 500	430
В клясі 2-1000 на $1000	277
В клясі 2-1500 на $1500	5
В клясі 2-2000 на $2000	3

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі 3- 500 на $ 500	6,632
В клясі 3-1000 на $1000	5,062
В клясі 3-1500 на $1500	68
В клясі 3-2000 на $2000	59
В клясі 3-2500 на $2500	,8
В клясі 3-3000 на $3000	6
В клясі 3-3500 на $3500	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років (Ендавмент)

В клясі 4- 500 на $ 500	4,894
В клясі 4-1000 на $1000	2,505
В клясі 4-1500 на $1500	62
В клясі 4-2000 на $2000	45
В клясі 4-2500 на $2500	4
В клясі 4-3000 на $3000	9
В клясі 4-3500 на $3500	—
В клясі 4-5000 на $5000	—

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів

В клясі 5- 100 на $ 100	1
В клясі 5- 250 на $ 250	135
В клясі 5- 500 на $ 500	3,025
В клясі 5- 750 на $ 750	429
В клясі 5-1000 на $1000	6,634
В клясі 5-1500 на $1500	164
В клясі 5-2000 на $2000	41

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі 6- 250 на $ 250	2
В клясі 6- 500 на $ 500	5,062
В клясі 6- 750 на $ 750	1
В клясі 6-1000 на $1000	3,481
В клясі 6-1500 на $1500	45
В клясі 6-2000 на $2000	23
В клясі 6-2500 на $2500	2
В клясі 6-3000 на $3000	3
В клясі 6-різні суми	57

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів.

В клясі 21- 500 на $ 500	1,961
В клясі 21-1000 на $1000	687
В клясі 21-1500 на $1500	15
В клясі 21-2000 на $2000	8
В клясі 21-2500 на $2500	1

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років.

В клясі 22- 500 на $ 500	2,131
В клясі 22-1000 на $1000	1,562
В клясі 22-1500 на $1500	18
В клясі 22-2000 на $2000	29
В клясі 22-2500 на $2500	5
В клясі 22-3000 на $3000	4
В клясі 22-3500 на $3500	1
В клясі 22-4500 на $4500	1
В клясі 22-5000 на $5000	1

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 65-го року життя.

В клясі 23- 500 на $ 500	173
В клясі 23-1000 на $1000	70
В клясі 23-1500 на $1500	2
В клясі 23-2000 на $2000	8
В клясі 23-2500 на $2500	1
В клясі 23-3000 на $3000	2

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років.

В клясі 24- 500 на $ 500	2,009
В клясі 24-1000 на $1000	1,120
В клясі 24-1500 на $1500	10
В клясі 24-2000 на $2000	21
В клясі 24-2500 на $2500	5
В клясі 24-3000 на $3000	2
В клясі 24-3500 на $3500	4
В клясі 24-5000 на $5000	1

Обезпечення платне за життя з вкладками до 65-го року життя.

В клясі 25- 500 на $ 500	178
В клясі 25-1000 на $1000	99
В клясі 25-1500 на $1500	2
В клясі 25-2000 на $2000	6
В клясі 25-2500 на $2500	1
В клясі 25-3000 на $3000	1
В клясі 25-3500 на $3500	3
В клясі 25-5000 на $5000	1
Разом	49,537

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 1. Кулонда Анна М.
В. 5. Комарницька Христина М.
В. 9. Саляк Колін Р.
В. 20. Григорчик Ліліяна.
В. 21. Садовець Петро Д.
В. 23. Радьо Віра Н.Л., Христина М.
В. 25. Васько Петро М., Шаран Софія.
В. 33. Бойчук Іван В.
В. 38. Юськів Давид І.
В. 39. Вовелко Іван.
В. 42. Ваньо Костянтин.
В. 45. Боросевич Кетлін, Грицишин Марко, Знак Мирослав, Стефанія.
В. 48. Куцаба Дениса М.
В. 57. Крушельницький Богдан М., Лопух Марія А., Орлик Каролина, Стадник Володимир И.
В. 59. Гальковия Ширлей А.
В. 66. Бідерман Василь Г.
В. 75. Масляк Лідія М.
В. 83. Рудольф Патриція.
В. 102. Трач Павло Михайло.
В. 106. Коваль Роман Б.
В. 112. Федак Христина А.
В. 115. Гнес Михайлина, Роман, Федір, Ярослав; Ґудз Тарас Р.
В. 116. Василенко Володимир.
В. 117. Ровенко Володимир.
В. 122. Василик Михайло І., Семеґен Патриція.
В. 124. Драбик Степан Я.
В. 127. Боднар Марія Р., Гойсан Мирон О., Кобрин Олександер З., Чуйко Ірина.
В. 142. Сушків Тетяна А.
В. 156. Битин Брунон, Труш Арлена, Іванна.
В. 161. Пташник Володимир М.
В. 167. Хмілевська Тина.
В. 171. Куцмида Ілля.
В. 172. Челяда Лілея.
В. 177. Гесфорд Іванна О., Ненсі П., Роберт Г.
В. 178. Бурен Іван А. мол.
В. 183. Місьонґ Юрій, Ярема Богдан, Олена, Тарас.
В. 189. Горихата Микола, Ніна, Олександер; Поліщук Микола.
В. 191. Дремук Лідія А., Кавчак Михайло В., Ференц Марія Д., Софія, Станислав.
В. 192. Цюпка Маргарита.
В. 206. Голютяк Дарія Г.
В. 208. Мархалоніс Алан, Денис.
В. 210. Волошин Іванна.
В. 213. Висоцька Меланія А.
В. 220. Ґулич Анна, Дарія, Мирослав, Стефанія.
В. 221. Зеліско Мирослава, Клок Розалія М., Наливайко Михайло.
В. 223. Газей Степан М., Мелтон Тома И.
В. 230. Ґулик Петро Гр.
В. 233. Назар Кіндрат Г.
В. 238. Головата Лідія, Кондратюк Леонід.
В. 245. Булат Володимир П., Волиця Петро Ц.
В. 266. Федаш Петро.
В. 276. Лазар Іван Ф.
В. 277. Боґуцький Михайло І., Васильків Марія І., Гунчак Павло М.
В. 286. Челяк Ольга.
В. 292. Ващук Тамара А., Горечко Анна, Богдан; Коперта Петро, Христан Еріка, Иосип, Ярослав.
В. 301. Мацкевич Володимир, Равлюк Стефанія.
В. 304. Балута Анна Л., Конотопський Зенон А.
В. 316. Парута Дуґлас П.
В. 320. Беновська Олександра, Христина І.; Михальчук Джеррі П.
В. 336. Зеленюх Марія А., Пецьо Орися М.
В. 338. Гелон Давид И., Курило Степан А.
В. 353 Литвин Анна.
В. 356. Хмура Роман В.
В. 361. Бартків Надія, Коваль Михайло, Король Марія, Настащук Мирон, Пасічний Богдан, Марія, Мирон; Процинський Ігор М., Раковський Ігор Ю.
В. 362. Лоренс Михайло.
В. 367. Плекан Григорій Я.
В. 379. Войнаровський Богдан, Ляриса; Єдноров Євгенія, Клебан Володимир І., Зенон Ю.; Стецик Юрій, Суховецький Юрій, Тарабан Роман.
В. 388. Парасиик Василь.
В. 394. Кузмик Іван.
В. 406. Даниляк Лев І., Дудрич Михайло И., Ковальчик Степан П.
В. 414. Карпе Надія М.Л.
В. 423. Боднарчук Катерина, Роман, Тарас В.; Крайник Ірина, Мирон; Ленчук Мирослава, Літісова Любов, Мицьо Віра, Любов; Олійник Валентин, Пономаренко Андрій, Марія К.
В. 430. Книш Дарія, Мирослава, Юрій; Лівчак Микола Л., Сарахман Ірина.
В. 432. Вавринюк Марія Л., Загребельний Роберт Ст., Лихиченко Богдан, Віра; Оленяч Дарія І., Тучик Аліція, Тарас; Федюшко Борис, Шафранська Надія Е.
В. 436. Ярмольчук Ярослав.
В. 446. Рибка Леся.
В. 452. Вілик Марія А.
В. 457. Чемеринський Роман, Юрій.
В. 458. Афинець Ярослав И.
В. 472. Ільницька Рома М., Яримович Роман.
В. 484. Рабарський Володимир.
В. 487. Волянський Олександра, Роман.
В. 489. Савюк Володимир, Олександер; Танасійчук Ірина Е. Ольга, Степан О.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 106. Проць Анна, Ірина М., Ярослав.
В. 127. Хомин Марія, Шевчук Леся Н.
В. 132. Тамборіні Данило.
В. 152. Савицький Андрій.
В. 204. Видник Джойс Л.
В. 287. Каша Ольга.
В. 292. Ціко Євгенія.
В. 348. Лозовий Донна, Иосип, Юрій.
В. 430. Петик Ігор, Мстислав, Роман.
В. 432. Ситник Ґералдина А., Стрілець Богдан, Володимир.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 25. Чаплинський Михайло І.
В. 76. Кубик Маделина, Марлена.
В. 221. Борута Михайло, Гікава Ірина, Олена; Грохола Богдан, Михайло В.
В. 432. Гладун Ярослав В., Діні Вероніка, Кірик Володимир, Софія.
В. 472. Антонович Борис Р., Войнаровський Андрій Т., Пашковський Лідія, Юрій; Раковський Юрій.

ДІТИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 25. Квасниця Софія.
В. 142. Боднар Юрій.
В. 194. Голюка Юрій.
В. 301. Ганза Ніна.
В. 336. Пецьо Ольга.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 39. Маловецький Олена, Федір.
В. 40. Вовк Марія.
В. 71. Завойський Антін мол., Данило; Ферґусон Ширлей А.
В. 90. Шуманський Іван.
В. 98. Литвак Делорес.
В. 106. Питель Павло.
В. 117 Співачук Люба.
В. 121. Оленюх Юрій ст.
В. 127. Зборовський Анна, Ірина, Марія, Стефанія; Михальчук Михайло, Ховайло Модест, Олександер.
В. 155. Рекуляк Зенон.
В. 170. Ґуральчук Іван.
В. 177. МекКін Ліза А.
В. 180. Бриян Розалія, Ольшевська Анна, Олена, Франя.
В. 189. Ресників Любов.
В. 194. Демко Анна, Иосип И.; Дністрян Анатоль, Микитів Богданна, Миклюх Ярослав.
В. 217. Білоус Петро, Ярослав; Власович Марія А.
В. 221. Кондратюк Галина, Попко Ірина, Микола.
В. 226. Борис Катерина, Марія, Юлія; Олейнічак Збіґнєв, Іван, Ричард, Тереса.
В. 230. Аарон Іванна.
В. 238. Грінченко Анатоль, Леонід.
В. 271. Федьків Анна, Іван П., Марія.
В. 276. Карда Роман В.
В. 355. Клюка Ярослава.
В. 371. Грентус Варвара А., Каролина М.
В. 385. Вдовичин Іван І., Лавсон Василь Я., Ґералдина Л., Дженис К., Тодд Ст., Тома Д., Яковлина А.
В. 423. Аникіїв Анатоль, Валентина, Зіна; Ігнатюк Галина, Микола мол., Степан; Коринецький Ґледис, Ірина, Оксана; Лоско Василь, Микола; Походенко Зенон, Ольга; Турянський Володимир.
В. 432. Ваґан Святослав Б., Бойчук Морис, Залуська Марія, Кушнір Петро І., Сущик Валентина.
В. 439. Шаварська Люба І. Н.
В. 456. Вожик Степан.
В. 457. Кіпа Альберт, Ірина, Святослав.
В. 461. Паук Романа Н.
В. 469. Дрозд Роналд, Дудар Михайло Л.
В. 483. Горбовий Ярослав Д.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 84. Чаплинський Михайло І.
В. 341. Бичковська Розамарія.
В. 379. Береян Марія, Христина.
В. 414. Рощаковська Ксеня.
В. 423. Борута Михайло, Леськів Михайло.
В. 432. Масний Євген А.
В. 445. Гладун Ярослав В.
В. 464. Діні Вероніка.
В. 483. Мецканюк Юлія М.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У.Н.С.:

В. 81. Будагазі Марія.
В. 98. Галицька Єлисавета.
В. 105. Владика Петро.
В. 124. Драбиць Ральф Ю., Карабин Патриція, Потрако Долорес А.
В. 140. Панько Ненсі М.
В. 159. Слаґан Микола.
В. 187. Скубан Андрій.
В. 191. Варицька Марія.
В. 223. Мельтон Яків мол.
В. 230. Синчишин Едвард мол., Скубяк Едвард.
В. 243. Швець Анна.
В. 274. Лопушанський Степан.
В. 276. Ґера Степан.
В. 277. Драбовський Мирон.
В. 299. Шеремета Володимир.
В. 304. Вах Анна М., Гнатик Євгенія Л.
В. 305. Томко Михайло.
В. 309. Вівер Іванна.
В. 338. Хомош Магдалина, Марія.
В. 383. Торак Иосип.
В. 389. Черненко Фридрих.
В. 406. Беднарчик Марія, Вітко Павлина, Пованда Маргарита.
В. 409. Ворсник Ширлей.
В. 482. Скрабут Маргарита.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗО ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 115. Демчак Іван, Юлія.
В. 130. Дзюма Вірґінія, Іванна К.
В. 299. Гливка Пеґґі А.
В. 342. Фіцула Василь.
В. 361. Полчинський Микола 4.
В. 432. Стефурак Тарас І.
В. 469. Худий Марта.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

В. 125. Бабій Марія Ст. 2.
В. 165 .Юркевич Василь 4, Мирослав 4.
В. 204. Мороз Ольга.
В. 277. Федірко Стефанія М.
В. 334. Вонірка Дорота А.
В. 432. Верес Ольга.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком червня 1953 р. було в У.Н.С. дітей членів	19,717
В місяці червні 1953 р. прийнято нових	183
В місяці червні 1953 р. прийнято наново	20
В місяці червні 1953 р. прийнято з переступ. листами	17
В місяці червні 1953 р. прийнято з інших кляс обезпеч.	5
Разом	19,942
В місяці червні 1953 р. суспендовано	94
В місяці червні 1953 р. відійшли з переступ. листами	11
В місяці червні 1953 р. відійшли до старших чл. У.Н.С.	31
В місяці червні 1953 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	5
В місяці червні 1953 р. відійшли зо зворотом у готівці	12
В місяці червні 1953 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	14
В місяці червні 1953 р. відійшли на виплачене обезпеч.	—
В місяці червні 1953 р. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці червні 1953 померли	—
Разом	167
З кінцем місяця червня 1953 в У. Н. Союзі було дітей членів	19,775

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТ:

В клясі 1-ій на $ 500	3,148
В клясі 2-ій на $ 400	754
В клясі 3-ій на $ 100	2,086
В клясі 4Р на $ 250	183
В клясі 4Р на $ 500	3,910
В клясі 4Р на $1000	1,668
В клясі 5Е на $ 250	303
В клясі 5Е на $ 500	4,586
В клясі 5Е на $1000	1,602
В клясі 6С на $ 500	976
В клясі 6С на $1000	559
Разом	19,775

З кінцем місяця червня 1953 в У. Н. Союзі було всіх забезпечених	69,312

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член У.Н.Союзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за червень 1953 р., суспендованими, можуть бути прийняті наново в члени У. Н .Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з вийнятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж червня 1953 року взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Г. Герман, гол. секр.

Бути членом Українського Народного Союзу, значить належати до такої української організації, яка об'єднала в Америці й Канаді найсвідоміші українські сили в один ідейний моноліт та поставила його на службу нашим країнам, та нашому поневоленому українському народові!

„ДОДАТКИ" ДО НАЗВ СТЕЙТІВ

Люди завжди мають звичку давати прізвища своїм сусідам. Таким самим способом кожний стейт у З'єдинених Державах має більше чи менше дошкульне прізвище. Приміром стейт Ню Йорк дуже часто називали Імперським стейтом за його багатство та велике число населення. Сусідній з ним стейт Ню Джерзі колись називали Москітовим стейтом, але москіти були майже винищені, ця назва втратила свою актуальність і стейт дістав назву Садового стейту.

Деяким стейтам попричеплювано було назви, пов'язані історіями про їх мешканців. Так стейт Конектикат і досі ще називають стейтом Мушкатової галки на згадку про спроби ранніх промисловців цього стейту виробляти і продавати фальшиві деревяні мушкатові галки.

Північна Каролайна називається стейтом Смолених п'яток, бо колись там було багато соснових лісів і ці ліси були багатим джерелом терпентини і смоли. Хоч індустрія майже цілковито винищила ліси, глузливе ім'я стейту затрималось досі.

„Передніший" — прізвище південнозахідного стейту Оклагоми — є на місцевому жаргоні назва особи, яка з метою захопити кращі землі попереду від усіх, переселялась на урядові території на Заході, раніше, ніж ці території були офіційно відкриті для поселення. Ця назва дуже влучно характеризує ранніх колонізаторів Оклагоми.

Стейт Мізурі дуже пишається своїм прізвищем. Його звуть стейтом „Покажіть". Іншими словами люди стейту Мізурі мають репутацію таких, що нічого не приймають на віру, а завжди вимагають доказів.

Стейт Іліной називають Степовим стейтом. Але він має ще й інше прізвище: „Сосунець". Так називається риба, що водиться в річках на схід від Міссіссіпі. Слово „сосунець" (сукер) має ще інше значення. Так називають або паразитів, що висмоктують соки з інших істот або людей, яких легко обдурити, придуркуватих, недотепних.

Багато стейтів мають свої прізвища від тварин, рослин або дерев, характеристичних для цього стейту, або характеристичних для нього в той час, коли цю назву було йому причеплено. Аркенсо зветься Ведмежим стейтом, Кентокі — стейтом Синьої трави, бо там росте спеціяльна трава, яка довгий час була найуживанішою пашою расових коней, Стейт Мейн зветься Сосновим стейтом, Мішиґен — Стейтом Росомахи, маленької хижої тварини, якої багато водилось колись там. Висконсин зветься Барсуковим стейтом, Небраска—Антилоповим, Міссіссіпі — Магнолевим, Алабама — Бавоняним стейтом.

Колорадо має звучну назву Століття, бо цей стейт приєднався до Юнії в 1876 р., саме коли святкували урочисто століття незалежности З'єдинених Держав. Тексас, найбільший стейт нашої країни, був незалежною республікою від 1836 до 1845 року і тоді мав свій власний прапор з одною зіркою на ньому. Року 1845 він приєднався також. Відтоді і дотепер він має назву стейту Одинокої Зірки.

Загальна Рада.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. КАСІЄРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ 1953 Р.

[redacted] ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1	237.35
2	220.57
3	123.88
4	39.12
5	445.42
6	41.40
7	237.86
8	537.55
10	126.22
11	201.51
13	333.73
14	484.67
16	85.31
17	95.85
18	67.76
19	12.53
20	438.08
21	163.81
22*	300.49
23	112.70
24	100.99
25	271.24
26	31.43
27	292.69
28	130.79
29	266.68
30	86.84
31	117.40
32	30.55
33	197.84
34	23.40
36	241.84
37	205.96
38	397.84
39	901.19
40	69.13
41	62.15
42	449.48
43	58.05
44	133.20
45	405.90
46	123.75
47	95.96
48	58.85
49	274.15
50*	196.29
51	118.80
52	175.26
53	143.42
54	162.37
55	178.32
56	178.72
57	409.62
59	552.33
60	59.99
61*	68.15
62	152.57
63	661.65
64	267.66
65	216.44
66	103.57
67	205.11
69	256.46
70*	734.87
71	90.47
72	69.18
73	119.30
75	420.64
76	535.93
77	53.17
78	117.67
79	24.61
80	88.12
81	166.60
82	61.70
83	317.80
84	158.00
85	238.71
86	119.06
87	184.00
88*	73.24
89	54.18
90	211.35
91	360.71
92	21.32
93	166.94
94*	1,371.22
95	69.84
96	436.44
97	145.54
98	125.04
99	282.08
100	230.88
101	33.34
102	1,153.02
103	115.07
104	192.56
106	1,052.02
107	193.36
108	106.59
109	186.30
111	53.45
112	338.05
113	123.89
116	151.05
117	223.53
118	93.67
119	86.69
120	319.39
121	226.60
122	134.77
123	215.56
124	168.93
125	347.69
126	105.56
127	1,047.11
128	119.12
129	41.43
130	867.26
132	134.09
133	218.50
134	138.67
135	39.54
137	262.88
138	87.42
139	98.45
140	183.86
142	625.35
143	210.83
144	90.89
145	208.77
146	259.20
147	839.02
148	98.18
149	105.08
150	214.63
152	94.18
154*	117.28
155	700.33
156	285.89
157	3.98
158	420.85
159	79.71
160	142.41
161	590.99
162	26.41
163	390.65
164	335.23
165	141.16
166	60.05
167	87.98
168	330.50
169	35.79
170	547.32
171	107.29
172	107.29
173	194.27
174	23.62
175	299.30
176	293.19
177	167.62
178	375.56
179	303.92
180	74.03
181	107.19
182	279.58
184	242.43
185	60.18
186	56.33

Відділ	Заплатив
187	96.24
188	93.55
189	501.70
190	43.09
191	257.18
192	335.79
193	49.68
194*	906.57
195	29.63
196	61.01
197	29.16
198	18.74
199	47.10
200	417.91
201	40.81
202	36.87
203*	104.40
204	1,641.28
205	31.88
206	590.57
207	74.69
208	31.30
209	43.72
210	134.66
211	234.81
212	71.40
213	227.68
215	68.77
216	14.08
217	916.57
218	316.12
219*	484.47
220	430.59
221*	2,504.74
222	65.51
223	405.78
224	242.21
225	8.17
225	8.17
226	57.35
227	35.30
228	64.52
229	127.93
230	607.12
231	16.26
232	84.64
234	280.81
235	210.20
236	222.50
237	289.74
238	502.97
239*	458.00
241	116.51
242	192.19
243	64.01
244	28.07
245	346.92
246	93.90
248	99.38
249	34.95
250	11.89
251*	468.85
252	299.97
253	246.70
254	433.49
255	55.42
256	131.15
257	162.01
258	74.13
259	237.91
260	18.65
261	127.51
262	95.78
263	43.39
264	66.60
265	52.90
267	140.74
268	119.64
269	20.84
270	372.92
271	179.15
272	19.43
273	12.49
274	600.63
275	82.05
276	403.44
277	1,126.46
278	25.73
279	32.79
280	197.04
281	238.65
282	31.78
283	269.86
285	7.18
286	150.67
287	283.59
288	298.18
289	202.89
290	155.01
291	314.95
292	1,090.50
293	293.26
294	34.18
295	500.69
296	352.83
297	23.35
298	109.42
299	214.16
300	182.24
301	345.79
302	23.72
303*	78.30
304	245.09
305	196.59
306	83.57
307	123.68
308	127.94
309	40.98
310	98.04
311	38.95
312	116.52
313	12.58
314	14.26
315	30.98
316	608.52
317	136.41
318	155.24
319	105.72
320	321.17
321	210.72
322	96.52
323	188.42
324	325.92
325	348.79
326	92.65
327	336.12
328	164.07
330	289.47
331	109.85
332	47.19
333	123.66
334	522.58
335	60.07
336	540.53
337	125.33
338	247.94
339	185.27
340	14.81
341*	816.90
342	299.15
343	203.90
344	102.66
345*	180.09
346*	20.54
347	206.11
348*	264.01
349	99.63
350	244.43
351	77.18
352	201.74
353	123.81
354	15.70
355	248.64
356	217.04
357	58.82
358*	98.05

Відділ	Заплатив
359*	54.95
361	3,367.26
363	125.05
364	734.53
365	48.94
367	947.12
368*	41.01
369	312.30
370	451.30
371	610.52
372	217.45
373	113.42
374	116.45
375	441.09
376	38.63
377	27.42
379	2,110.70
380	139.34
381	33.40
382	35.17
383	329.78
384	79.84
385	481.52
386	55.71
387	209.72
388	579.05
391	99.42
392	15.27
393	212.97
394	35.44
395*	40.78
396	51.87
397	402.86
398	43.22
400	78.65
401	44.87
402*	29.88
403	136.54
404	38.28
405	68.80
406	286.19
408	17.76
409	91.92
410	14.74
411	27.20
412	43.46
413	119.41
414	702.23
415*	74.55
416	6.64
417	85.79
418	35.67
421	71.41
422	44.76
424	10.78
426	49.32
427	354.70

Відділ	Заплатив
428	100.77
429	69.13
430	794.85
431	39.34
432*	5,175.89
433	59.11
434	21.82
435	158.77
436	161.52
437	299.82
438	75.13
439*	226.79
441	782.85
442*	34.65
445	600.56
446	155.89
447	44.95
448	37.73
449*	15.70
450	24.73
451	28.07
452	98.95
453	32.35
454	18.02
455	116.82
546*	139.55
457	676.54
458	268.00
459*	521.16
460	244.30
461	140.35
462	10.45
464	266.69
465*	141.34
466	86.94
467	29.56
469*	217.14
470*	103.54
471	212.93
472*	268.61
473*	1,181.23
474	41.04
475*	42.38
476	138.72
477	147.59
478*	65.30
479	29.56
480	56.71
481	161.85
482	81.61
483	191.45
484	324.07
485	39.42
486	31.22
487	214.37
488	7.12

Разом від членів обезпечених в нових родах обезпечення $105,951.46

При відділах, означених зіркою (*), в даних сумах є включені залеглі місячні вкладки.

Відділ	Заплатив
1	4.50
3	2.42
28	4.21
30	7.09
33	4.64
37	15.20
39	23.31
65	12.79
70*	10.14
83	2.86
90	4.40
101	3.04
106*	3.40
108	3.78
112	4.11
117	4.86
125	2.66
127	3.37
139	2.55
143	8.76
147	39.29
170	5.34
185	5.66
206	2.65
209	2.82
216	3.69

Відділ	Заплатив
221	1.88
226	.83
230	2.22
234	13.67
237	2.88
243	5.29
245	1.06
274	1.49
275	12.35
278	1.15
286	23.14
305	3.91
316	1.41
321	3.93
335	3.79
336	8.73
342	6.10
358	1.62
361	2.68
367	3.71
370	5.41
384	15.13
388	5.28
426	1.38
482	1.53

З місячних вкладок від членів обезпечених в старім роді обезпеч.	$ 318.02
Разом з місячних вкладок від членів	$106,269.48
Відсотки від бондів	38,585.72
Відсотки від морґеджів	1,708.13
Відсотки від членських позичок	959.35
Чинш від реальностей	3,582.00
Приходи друкарні і книгарні	13,597.04
Вкладки від членів на Захист „Союзівку"	442.90
Надвишка на сплачених бондах	9.90
Надвишка при вимінї канадійської валюти	4.53
Уневажнений грошевий зворот	980.58
Уневажнена дивіденда	211.45
З переносу виплаченої нагороди за членів молод. деп. до адміністр. фонду старших членів	1,227.50
З переносу резерви за членів мол. департ.	126.50
З переносу інших фондів за членів з мол. деп.	10.50
З переносу федерального податку за помічні сили	552.31
З переносу стейтового податку за помічні сили	32.01
Сплати морґеджів	3,569.27
Сплати бондів	20,335.35
Сплати членських позичок	953.61
Разом	$193,158.13

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.

Відділ:

1. Гоґоць Петро	$ 1,000.00
8. Збоян Иосиф	1,000.00
10. Ксенич Анна	1,000.00
20. Кушнір Микола	500.00
42. Кузбит Петро	1,000.00
42. Мухній Катерина	500.00
44. Чепеляк Іван	1,000.00
53. Малевич Володимир	1,000.00
63. Луківська Марія	1,000.00
78. Фіняк Яків	1,000.00
96. Гриб Стефан	500.00
102. Гетчар Ігнатій	750.00
105. Жилава Яніна	500.00
112. Недбальська Анна	1,000.00
121. Голіят Леон	500.00
126. Низьолик Антін	1,000.00
130. Наконечний Матвій	1,000.00
130. Тинецький Олекса	1,000.00
133. Лин Макар	1,000.00
143. Гавдун Анастазія	500.00
147. Волянська Катерина	750.00
154. Прислопський Мих.	595.00
155. Гатала Юрій	1,000.00
174. Савран Андрій	1,000.00
182. Крушельницька Анна	500.00
185. Кравхта Стефан	1,000.00
192. Гудзій Анна	500.00
193. Віняж Марія	750.00
204. Баґрій Дмитро	500.00
209. Савчак Олекса	1,000.00
213. Ощуст Анна	1,000.00
217. Швець Іван	500.00
235. Ім Анастазія	500.00
238. Селінський Данило	750.00
253. Мельник Михайло	250.00
348. Дубас Варвара	500.00
361. Будзар Іван	500.00
361. Мадай Юрій	1,000.00
367. Мостова Ксеня	1,000.00
379. Пилипів Василь	500.00
432. Нецінка Іван	500.00

Інші виплати посмертного фонду:

Дивіденда	101,695.64
Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)	3,500.00
Виплати на реальностях податок, вода, паливо і т. п.	1,310.80
Грошеві звороти	5,765.44

Виплати запомог з фонду запомогового:

Відділ:

4. Пупчик Марія	25.00
6. Коник Ева	25.00
14. Канюка Анна	25.00
21. Челеник Гелина	25.00
28. Шараменда Текля	25.00
29. Лейчусь Іван	35.00
29. Шкварла Захарій	35.00
31. Томко Іван	35.00
37. Диковецька Віра	25.00
48. Нагребецький Йосиф	25.00
57. Стадник Володимир	25.00
59. Монюк Анна	35.00
63. Панчак Марія	25.00
63. Тимчик Петро	35.00
76. Фриндак Юрій	35.00
78. Дранчак Дмитро	25.00
78. Сахар Михайло	35.00
85. Прочко Михайло	25.00
90. Дудун Стефан	35.00
90. Черепанін Софія	25.00
90. Вольчанський К.Захар	35.00
99. Кутна Маланя	30.00
100. Радочинський Микола	35.00
101. Вадрусь Марія	25.00
101. Вадрусь Василь	35.00
105. Феснак Михайло	40.00
105. Мельник Андрій	40.00
106. Дуда Параскевія	25.00
106. Гуль Микола	40.00
106. Тринзолин Іван	35.00
107. Дуда Юлія	30.00
107. Медвідь Варвара	25.00
107. Залуцька Корнеля	25.00
107. Мудра Марія	25.00
109. Александер Іван	35.00
109. Мороз Веронія	25.00
112. Іванчук Катерина	25.00
112. Волошин Марія	25.00
119. Витишин Веронія	25.00
120. Деленько Ева	25.00
123. Козуб Евгенія	25.00
123. Лаврівський Іван	35.00
125. Дмитрів Параня	35.00
137. Конопка Анна	25.00
144. Розтоцький Станислав	35.00
155. Яцина Анна	25.00
164. Калинич Микола	35.00
164. Лупашинська Катер.	25.00
164. Орам Іван	30.00
164. Піціль Михайло	35.00
164. Рудий Микола	25.00
166. Черлицька Стефанія	100.00
169. Демян Варвара	25.00
176. Гнатусько Катерина	25.00
189. Івахів Марія	25.00
192. Коник Михайло мол.	25.00
192. Сілецький Василь	25.00
193. Винник Іван	35.00
194. Фостяк Богдан	30.00
200. Свідрик Стефанія	25.00
200. Шипка Стефанія	25.00
204. Гонтарюк Марія	25.00
204. Крочак Іван	35.00
213. Кушнір Павло	35.00
213. Романів Андрій	40.00
219. Юрів Демян	35.00
221. Ткалич Ольга	25.00
235. Бобак Іван	30.00
242. Кроляк Марія	25.00
245. Роґоза Петро	35.00
257. Давґело Марія	25.00
257. Віґінґтон Евгенія	25.00
257. Гаврилюк Тома	35.00
266. Гарбузівська Пелягія	25.00
270. Яків Олекса	35.00
270. Салюк Михайло	35.00
274. Федина Микола	40.00
275. Обуховський Антін	40.00
280. Волянський Дмитро	40.00
283. Юрдиґа Ілія	100.00
284. Стефанович Евстахій	25.00
292. Дунаєвський Петро	40.00
305. Шевчук Іван	35.00
308. Коробій Семен	35.00
320. Левко Юрій	40.00
336. Гусар Марія	25.00
336. Красношлик Іван	25.00
338. Маґац Дмитро	35.00
345. Колбі Петро	35.00
348. Шервак Катерина	25.00
353. Слободян Михайло	35.00
361. Коваль Петро	25.00
361. Марусин Ярослав	35.00
361. Ратушний Михайло	35.00
371. Бучак Евгенія	25.00
371. Шумський Олекса	35.00
371. Шумська Анна	25.00
379. Сосновський Волод.	25.00
386. Щерба Андрій	35.00
390. Савяк Домінія	25.00
411. Капущак Танас	25.00
414. Фіголь Стефан	25.00
476. Канцар Станислав	30.00
476. Маряк Павло	100.00

Виплати з фонду народного:

Пласт	200.00
Енциклопедія	200.00
Сиротинець	150.00
Український Православний Семінар	150.00
Хор „Думка"	150.00
Дім Старців	100.00
„Нове Життя" на поміч дітям	100.00
Бібліотека С. Петлюри	100.00
Спортова акція	100.00

Виплати з фонду Захисту-Сиротинця:

Податок, асекурація і інші видатки на реальностях	2,272.04

Виплати з фонду адміністраційного:

Виплати друкарні і книгарні	15,008.28
„Свобода" за орган	5,400.00
Нагороди за нових членів	3,042.50
Платня помічних сил	2,710.31
Машини для рахунків і друків	1,385.70
Платня головного уряду	1,249.98
Нагороди організаторам	1,117.25
„Свобода" за праці і друки	726.50
Федеральний податок за помічні сили	633.37
Чинш за офіси	625.00
Кошти подорожі і репрезентації	589.01
Видатки на пошту	451.38
Кошти подорожі організаторів	384.45
Канцелярійні прибори	217.35
Лікарі за нових членів	123.00
Кошти правні	176.00
Кошти річного засідання	191.06
Направи і чищення машин	87.70
Телефон	86.41
Головний лікар	60.00
Оголошення	46.00
Фотографічні знимки членських аплікацій	39.75
Оплата за канадійські чеки	30.93
Спортова акція	30.00
Стейти за дозволи	5.00
Вода	3.00

Інвестиції готівки:

Інвестовано в морґеджах	8,000.00
Інвестовано в реальностях	35,321.89
Позички членам	3,944.93
Разом	$232,173.67

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ:

Готівка з кінцем травня 1953. осталася	$198,969.02
Прихід за червень	197,119.25
Разом	$396,088.27
Розхід за червень	232,173.67
Готівка з кінцем 30. червня 1953. остається	$163,914.60

БІЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 163,614.60
Морґеджі	585,197.18
Бонди	11,448,268.29
Позички членам	320,649.96
Реальности	315,152.15
Друкарня	10,543.79
Разом	$12,843,725.97

Стан довжний:

Посмертний фонд	$12,074,104.32
Адміністрац. фонд	170,068.37
Конвенційний фонд	72,000.56
Запомоговий фонд	206,625.39
Народний фонд	16,774.54
Посмертний фонд старого роду обезп.	73,251.34
Резервовий фонд	17,761.95
Сирітський фонд	97,158.32
Фонд обезпеки інвестицій і смертности	110,062.66
Фонд Захисту-Сирот.	5,918.52
Разом	$12,843,725.97

Р. Слободян, гол. касир.

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1	19.01
3	37.53
2	16.41
5	59.70
7	47.48
8	64.71
10	70.25
11	56.61
13	58.64
14	166.16
16	15.39
17	35.69
18	5.53
19	4.79
20	298.05
21	44.11
22*	44.08
23	78.29
24	4.47
25	66.48
26	1.05
27	32.17
28	10.61
29	9.05
31	1.50
32	24.48
33	98.71
34	12.40
36	37.26
37	30.05
38	89.32
39	166.07
40	9.39
41	.68
42	123.37
44	2.82
45	143.17
46	31.96
47	53.15
48	15.69
49	78.83
50*	50.08
51	58.77
52	54.70
53	132.53
54	22.37
55	24.27
56	60.41
57	126.42
59	111.39
60	9.95
62	.90
63	158.86
64	33.13
65	19.60
66	14.17
67	4.93
69	30.88
70*	144.46
71	85.17
72	1.19
73	4.17
75	137.39
76	71.58
77	5.80
78	8.95
79	1.60
80	3.41
81	16.64
82	4.11
83	76.87
84	25.20
85	51.23
86	6.53
87	7.67
88*	5.34
89	.93
90	10.09
91	15.47
92	5.49
93	59.10
94*	270.87
95	.45
96	166.30
97	9.45
98	1.60
99	25.98
100	16.04
102	382.53
103	36.29
104	20.81
106	258.66
107	24.86
108	1.27
109	13.15
111	1.58
112	65.55
116	17.43
117	12.38
118	5.20
119	26.96
120	42.05
121	48.70
122	10.25
123	15.44
124	6.49
125	160.03
126	4.23
127	149.44
128	18.14
130	131.39
132	11.24
133	13.39

Відділ	Заплатив
134	21.15
135	1.33
137	28.00
138	15.00
139	15.92
140	17.41
142	132.72
143	12.88
144	21.21
145	60.06
146	131.62
147	183.36
148	2.48
149	11.56
150	85.16
152	22.54
155	114.68
156	156.55
157	.45
158	17.57
159	3.01
160	20.70
161	58.33
163	112.49
164	74.50
165	29.65
167	61.59
168	9.15
170	179.86
171	71.52
172	3.40
173	37.70
174	.50
175	19.15
176	57.74
177	198.37
178	135.32
179	23.30
180	51.09
181	3.55
182	37.01
184	47.26
185	9.93
186	16.54
187	10.23
188	1.65
189	117.03
190	7.04
191	51.61
192	78.19
193	.25
194*	182.39
196	11.22
198	.25
199	7.99
200	95.35
201	1.45
202	9.91
203*	52.67
204	640.82
205	17.83
206	204.18
207	4.60
208	4.05
210	59.31
211	53.17
212	8.38
213	16.41
215	35.83
216	1.21
217	314.21
218	70.35
219*	144.81
220	120.44
221*	647.59
222	5.71
223	12.86
224	12.00
225	1.58
226	1.00
227	2.71
228	.70
229	20.72
230	145.20
231	.45
232	29.02
234	90.08
235	8.24
236	52.10
237	50.10
238	256.86
239*	127.33
241	7.03
242	27.89
243	15.59
244	8.48
245	72.43
246	67.79
247	26.59
248	28.20
250	1.35
251*	134.44
252	46.74
253	39.29
254	251.86
255	5.33
256	44.22
257*	24.51
258	12.15
259	68.25
260	8.31
261	4.17
262	31.88

Відділ	Заплатив
263	4.22
264	16.98
265	13.82
266	306.13
267	9.59
268	11.93
269	2.07
270	13.47
271	116.24
273	1.15
274	13.54
275	26.12
276	46.34
277	186.82
279	14.03
280	3.15
281	271.49
282	7.34
283	47.10
284	6.61
286	6.76
287	69.57
288	19.22
289	49.19
290	37.76
291	93.13
292	192.14
293	92.84
295	131.98
296	25.15
297	1.54
298	7.66
299	7.07
300	54.34
301	45.99
303*	.82
304	274.21
305	54.07
306	33.69
307	104.18
308	16.29
309	7.90
310	10.60
311	1.35
312	21.56
313	4.55
314	13.25
316	170.98
317	47.01
318	29.11
319	25.99
320	74.16
321	57.82
322	14.68
323	35.97
324	27.66
325	167.80
326	.25
327	104.11
328	46.26
330	29.92
331	21.75
332	2.25
333	7.10
334	43.59
335	11.95
336	131.60
337	92.52
338	9.64
339	20.81
341*	496.07
342	39.67
343	50.60
344	9.05
345*	17.94
346*	1.35
347	44.92
348*	96.99
349	13.55
350	57.89
351	9.84
352	27.83
353	34.45
355	42.08
356*	134.06
357	7.62
358*	2.90
361	1,180.02
363	25.55
364	116.81
365	4.18
367	192.16
368*	32.91

Відділ	Заплатив
369	48.20
370	85.51
371	145.75
372	69.72
373	44.29
374	42.54
375	66.42
376	6.75
377	4.15
379	647.20
380	62.87
383	80.23
384	8.94
385	80.48
386	10.75
387	97.20
388	175.87
391	11.46
393	23.62
394	20.89
395*	12.19
396	46.57
397	119.15
398	5.48
400	4.85
401	3.21
402*	17.39
403	20.58
404	.68
405	2.22
406	32.99
409	1.58
412	32.13
413	41.07
414	312.47
415	1.80
417	18.07
418	4.43
421	13.06
422	4.50
426	12.07
427	219.96
428	21.05
429	1.60
430	268.28
432*	2,265.11
433	6.30
435	47.80
436	117.71
437	83.18
438	6.91
439	244.59
441	257.46
442*	3.11
445	64.68
446	27.60
447	13.29
448	6.17
449	3.18
450	3.12
451	5.70
452	39.85
454	26.16
455	43.96
456*	39.66
457	116.25
458	88.86
459*	32.19
460	32.29
461	183.25
462	4.55
464	184.52
465*	75.42
466	80.52
467	.68
469*	6.66
470*	38.93
471	241.07
472*	82.21
473*	903.08
474	159.75
475*	58.59
476	8.41
477	46.17
478*	34.80
479	7.72
481	37.28
482	5.04
483	45.48
484	177.90
485	6.88
487	85.29

З місячних вкладок від членів	$28,387.22
Відсотки від бондів	5,931.05
Відсотки від морґеджів	133.92
Відсотки від членських позичок	16.35
З переносу федерального податку за помічні сили	207.70
З переносу стейтового податку за помічні сили	10.71
Уневажнена дивіденда	17.50
Сплати морґеджів	619.80
Сплати чл. позичок	1.94
Разом	$35,326.19

РОЗХІД:

Виплати з посмертного фонду:

Дивіденда	$11,867.25
Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)	2,370.01
Грошеві звороти	929.15
Перенос резерви за переписаних членів до інших кляс обезпечення	126.50

Виплати з адміністраційного фонду:

Нагороди за нових членів	1,802.50
Платня помічних сил	1,438.02
„Свобода" за Ukrainian Weekly	600.00
Федеральний податок за помічні сили	278.47
Видатки канцел. на пошту	75.00
Перенос інших фондів до деп. старших членів	10.50
Лікарі за нових членів	3.00

Інвестиції готівки:

Інвестиції в бондах	18,322.75
Позички членам	396.35
Разом	$38,217.50

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем травня 1953. осталася	$ 72,080.71
Прихід за червень	35,326.19
Разом	$107,406.90
Розхід за червень	38,217.50
Готівка з кінцем 30. червня 1953. остається	$ 69,189.40

БІЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 69,189.40
Морґеджі	58,071.78
Бонди	1,754,324.33
Позички членам	3,104.49
Разом	$1,884,690.00

Стан довжний:

Посмертний фонд	$1,833,462.31
Адміністрац. фонд	51,227.69
Разом	$1,884,690.00

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ МАЙНА У. Н. СОЮЗУ:

Майно старших членів	$12,843,725.97
Майно молод. департ.	1,884,690.00
Разом	$14,728,415.97

Р. Слободян, гол. касир.

ЗВІТ

з пожертв зложених у Злученому Українському Американському Допомоговому Комітеті у Филаделфії за місяць лютий 1953 р.

ІЛЛИНОЙ:

Лейк Вилла: Кирила Капоха $10.

Шікаґо: По $10: У.Н.С. Віддл ч. 221, Укр. Робіт. Союз Відд. ч. 93, Павло Головатий і викликає всіх знайомих і кревних зі Станиславовщини, Товмаччини і Львівщини зложити свої довільні квоти на залишенців у Европі. А. Олексин, Михайло і Марія Рибак, Теодор і Ірена Урбан. По $5: Петро Желізко, Г. Перець, Франц Луцький, И. Оберемко, А. Даценко, І. Чорній, М. Кравець, М. Бойко, І. Гоголь, Яр. Михайлович, В. Михайлович, д-р Г. Лозинський, М. Линник, Ю. Заварин; Г. Прилепа $1.

ІНДІЯНА:

Ґошен: М. Федорів $5.

КЕНТАКИ:

Луісвил: І. Цибровський $5.

КОЛОРАДО:

Ґолден: П. Гобил $10.

МАССАЧУСЕТС:

Індіян Орчард: Марія Шимко $1.

МЕРИЛЕНД:

Балтимор: По $10: С.У.М.А., У.Н.С. Відд. ч. 337, Матірний Союз Українок, І. Занко; И. Шакало $2; О. Попик $1.

Лорел: І. Ваньо $1.

МІЗУРІ:

Кензас Ситі: Ілько Трищук $5.

МІШІҐЕН:

Ван Дайк: М. Галат $10.

Гемтремк: Союз Українок Америки $20; П. Филипів $5.

Ґренд Репідс: Укр. Роб. Союз, Відд. ч. 324 $10.

Дітройт: Федерація Укр. Амер. Організацій стейту Мишиґен $10; по $5: Василь Довгань, Гр. Галамушка; по $1: Ст. Марилів, І. Гасименко.

Понтіяк: Євдокія Крат $5.

МОНТАНА:

Гелена: М. Мичковський $3; І. Марчишин $2.

НЮ ДЖЕРЗІ:

Блеквуд: д-р М. Корнилів $5.

Вартон: Т-во Сприяння Укр. Нац. Раді $10.

Вест Оренджа: Т-во Сприяння Укр. Нац. Раді $10.

Випані: Збірка на хворих і інвалідів у Европі $152.50. Зложили: по $5: І. Галатий, П. Зятик, В. Осадчук, Д. Макар, Ст. Козловський, Д. Петрочко, Юрій Фанок, Г. Музика, В. Дячук, Іван Сливка, І. Кусий, І. Докторук, В. Мартинець, Ст. Візниця, Ю. Богославець, Мих. Пасічняк. По $4: П. Галатий, М. Челяда, І. Царук, Д. Осенковський. По $3: М. Присташ, И. Михалко, Д. Тиндик, Н. Шкред, Д. Оринич. По $2: Дм. Кіцак, П. Царук, П. Учитель, І. Дуркота, М. Войчук, В. Віленький, В. Здиндяк, И. Ткачишин, В. П. Петровський, Ю. Гірняк, И. Барановський, М. Совко, М. Мороз, А. Кавчак, А. Савка; П. Карлак $1.50. По $1: І. Леськів, І. Ільницький, М. Бобик, В. Гвоздь, П. Осенковський, О. Иосип Панасюк, И. Влой, М. Дарський, М. Юґас, М. Кіцак.

Вудбайн: Українська Греко-Католицька Церква $18.

Гувер Аннекс: І. Коваль $5.

Джерзі Ситі: УНС Відд ч. 25 $10; Роман Слободян $5.

Ірвінґтон: Укр. Єванґ. Допомоговий Комітет $10.

Коговз: М. Шанц $1.

Мілвил: Укр. Амер. Клюб св. Николая $28.

Никсон: У.К.К. філія $10.

Нюарк: По $10 зложили: Союз Укр. Демократів, „Самопоміч", УНС, Відд. ч. 27, ОВВУА; В. Іващенко $3. Збірка, листа ч. 5759 (переслав К. Степовий) $33.50. Зложили: по $2: К. Степовий, М. Маґіс, Г. Вілий, І. Луків, Г. Тимко, П. Шліхта, І. Дейнека, Ф. Івашно; по $1: Є. Теплий, М. Комінс, А. Френд, І. Тітченко, М. Федун, В. Кучерявий, С. Сіґідач, В. Терещук, П. Глітняк, В. Іваночко, П. Галик, Б. Глухан, М. Дубровський, М. Дорош, В. Гнатів, Ганна Г.; решта дрібними.

Ню Брунсвик: Укр. Роб. Союз, Відд. ч. 195 $10.

Пасейк: А. Друляк $10.

Томс Рівер: И. Перлович $5.

Трентон: По $10: УНС, Відд. ч. 245, СУНД, Т-во Сприяння УНР, Матірний Союз Українок; по $5: А. Михалик, В. Панасенко; Нестор Скородій $1.

НЮ ЙОРК:

Ню Йорк: ЗУАДК Відд. ч. 2 переслав пожертви $88.50. Зложили: Хор „Думка" $50, В. Переславець $20, В. Яворський $5, Т. Кушнир $3; по $1: Ю. Ясинський, М. Ясинський, П. Врник, П. Матула, В. Іванушa, В. Форманюк, А. Петрів.

По $10 зложили: УНС, Відд. 130, Союз Українок Америки, „Самопоміч", Відд. СУМА, Ю. Лінгардт, Укр. Літер Клюб; по $5: Ген. А. Загродський, К. Пелешок, И. Турчин, І. Шайдаківський, М. Масюкевич, Гр. Лещук; по $1: Г. Ляхович, Н.Н.

Бофало: Є. Заяць $10; С. Кульчицький $2.

Бруклин: ОУРДП $10; В. Минсик $5.

Геркімер: Укр. Правосл. Церква (збірка „Коляда") $10. Зложили: В. Насипаний $5; по $2: О. Ангел, М. Політило, Ю. Полянська, П. Зіман.

Лонг Айленд Ситі: Іван Кедрин $5.

Рочестер: Укр. Допомоговий Комітет $10.

Стилвотер: Гр. Пилипенко $2.

Форест Гілз: І. Демчук $1.

Ютіка: Союз Українок Америки, Відд. ч. 57 $5.

ОГАЙО:

Ілирія: М. Сухарчук $1.

Клівленд: УНС, Відд. ч. 334 $10; по $5: Т. Школьник, П. Молодець, Н. Задорецький, С. Морозович.

ПЕННСИЛВЕНІЯ:

Филаделфія: ЗУАДК, Відд. ч. 1 $144.11 (Дохід з Маланчиного вечора); ОДВУ, Відд. 1 — 25 $250; Т-во Укр. Амер. Горожан $30. По $10: Укр. Амер. Ветерани, ОДУМ, УНС, Відд. ч. 397, СУА, Відд. ч. 20, СУА, Відд. ч. 42, УКК, філія, УНС, Відд. ч. 239, Окр. Рада Союзу Укр., 1-ша Укр. Див., Станиця „Броди", Матірний Союз Українок, СУА, Відд. ч. 41, Укр. Роб. Союз, Відд. ч. 296, Іван Ванах. По $5: Марта Звоздяк, Мих. Дубас, М. Остапяк, Вол. Галан, И. Вережницький, І. Гош, В. Ганущак, Ст. Слободян, В. Надраґа, Ф. Корсун, Ст. Кабан, Христина Квік; Вч. О. Левицький з родиною $3; Марія Заплатинська $2.50; Василь Рой $2; по $1: Д. Василищак, І. Михайлик, І. Шкросинка, Ірена Шкросинка.

Дженкинтавн: М. В. Дольницький $1.

Едистон: В. Коцюба $5.

Істон: О. Якимчук $5.

Ланкестер: Ф. Бойко $10; Д. Керничний $5.

Лічбері: Текля Ковалюк $2.

Ню Кестл: Вч. О. Іван Кобат $5.

Піттсбурґ: М. Прадин $10.

Скрентон: Укр. Доп. Комітет $10.

Фенiксвил: По $10: І. Гилій, А. Шишак; по $5: Олена Козій, М. Брик, А. Івасів; Г. Дацко $1.

Честер: Г. Школорий $1.

ТЕКСАС:

Ведерфорд: Роман Катрич $15.

ФЛОРИДА:

Корал Ґаблз: д-р Г. Тершаковець $5.

КАНАДА:

Монтреал: К. Вриґідір $1.

Торонто, Онт.: Родина Дувало $15.

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет у Филаделфії

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, INC.
P. O. Box 1661, Phila. 5, Pa.
U.S.A.